

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

MORSØ GYMNASIUM 1993

Danmarks Pædagogiske Bibliotek
Tidsskriftsafdelingen

Praktiske oplysninger:

Morsø Gymnasium, Limfjordsvej 95, 7900 Nykøbing Mors, tlf. 97 72 22 88, telefax 97 72 10 47.
Lærerværelsets telefon: 97 72 28 29.

Rektor:	<i>Lars Scheibel. Træffes i skoletiden, bedst efter aftale</i>
Administrativ inspektør:	<i>Kurt Sonne Thomsen</i>
Boginspektører:	<i>Helle-Vibeke Jacobsen og Poul Erik Jacobsen</i>
AV-inspektør:	<i>Jørgen Bach Christensen</i>
Bibliotekar:	<i>Per Mikkelsen</i>
Skemalægger:	<i>Christian Madsen</i>
Datavejledere:	<i>Asger Kristiansen og Per Mikkelsen</i>
Studievejledere:	<i>Jan Juul Larsen, Lauge Larsen, Bente Noe og fra 1.8.1993 Lene Bolko</i>
Sekretærer:	<i>Kirsten Spanggaard, Elisabeth Pilgaard og Charlotte Christensen</i>
Formand for Pædagogisk Råd:	<i>Bent Lykke Jensen</i>
Tillidsrepræsentant:	<i>Claus Pindstrup</i>
Pedel:	<i>Hans Nielsen, privat tlf. 97 72 33 65</i>
Pedelmedhjælper:	<i>Kurt Pedersen, privat tlf. 97 74 18 32</i>
Pedelmedhjælper:	<i>Egon Bylov Grothe</i>

Årsskriftsudvalg:

Mikkel Christensen, 1x, Anders Melchiorsen, 1z, Børge Jensen, Martin Horsted, Lisbeth Østergaard, Kaj Nysted og Lars Scheibel.

Udvalget afsluttede sit arbejde den 15. april 1993.

Forside og bagside: Tegningen udført af Erik Heide.

Grafisk produktion: Morsø Bogtrykkeri, Færøvej 2, 7900 Nykøbing Mors, tlf. 97 72 10 44.

Morsø Gymnasium

1993

Indholdsfortegnelse

Skoleåret 1992-93	side 3
Råd og udvalg	side 4
Idræt	side 8
Engelsk	side 10
Europaskolen i Luxembourg	side 12
Fra frø til plante	side 15
Skolens personale	side 16
»Det forsømte forår« og gymnasieskolen	side 21
Ekskursioner og studierejser	side 24
Årets aktiviteter	side 31
3.g 1992-93	side 38

Skoleåret 1992-93

I december måned blev bestyrelsen bedt om at tage stilling til en række spørgsmål fra Gymnasieafdelingen i Undervisningsministeriet. Ministeriet ønskede bestyrelsens egen opfattelse af arbejdet efter de to første års virke.

Som sagt så gjort. Bestyrelsesundersøgelsen blev besvaret, og m.h.t. svaret var jeg fuldstændig enig. Gymnasiets bestyrelse sagde bl.a.:

- at den opfatter sig som forum for nødvendige samtaler vedr. gymnasiets virksomhed og forhold til elever, hjem, lokalsamfund.
- at den opfatter sig som sparringspartner for gymnasiet - et sted, hvor ideer kan prøves, tvivl kan luftes og lydighed kan forventes.

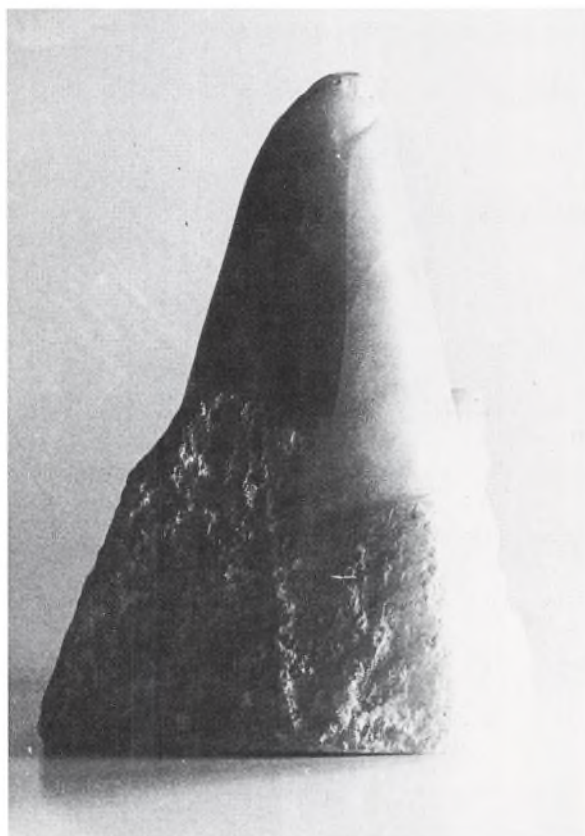
Ovennævnte udsagn har skolebestyrelsen til fulde levet op til. Den skepsis, som mange lærere og jeg selv havde, da bestyrelsen begyndte på sit arbejde, er gjort til skamme. Den har fungeret på en uhyre konstruktiv måde i skolens arbejde, og vi har haft stor glæde af arbejdet på en række områder.

F.eks. er vore orienteringsmøder for 1.g - forældre blevet forbedret efter en konstruktiv kritik fra bestyrelsen. Mødernes form i dette skoleår betød, at spørge- og kommentarlysten var meget stor. Bl.a. kom der en aften et forslag om, at indkørslen fra Limfjordsvej skulle gøres bredere, og takket være Morsø Kommunes Tekniske Afdeling har vi fået forslaget gennemført - og så er der tilmed også kommet lys ved indkørslen fra Limfjordsvej!

Bestyrelsen satte også i januar måned en debat igang: Hvad er målsætningen for Morsø Gymnasium? Ud fra et oplæg, som jeg blev bedt om at lave, er vi nu på gymnasiet i færd med at drøfte de værdier og mål, som Morsø Gymnasium alle-

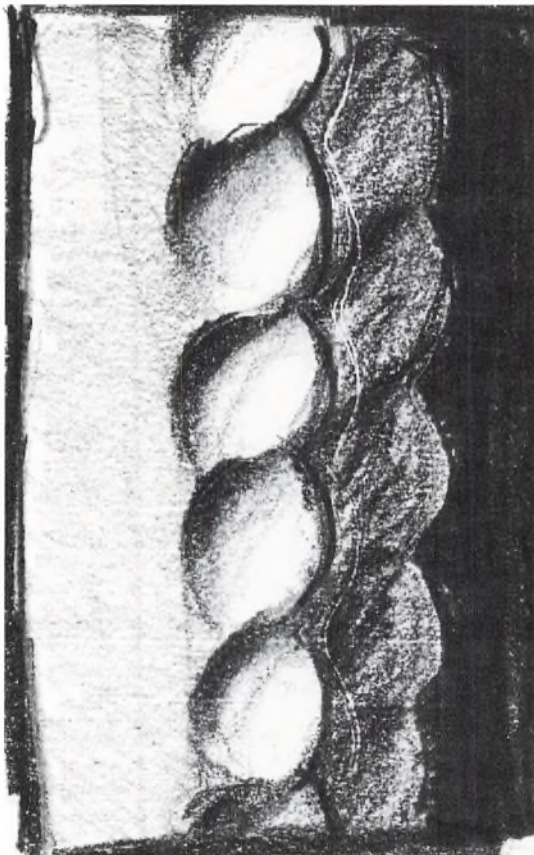
rede har, eller skal have. Man kan altid diskutere, hvor megen tid eleverne, lærerne og bestyrelsen skal bruge på en sådan debat. Skal vi i det hele taget have en debat? Jeg tror, at det er nyttigt, at vi tager den, og at den forhåbentlig kan munde ud i et brugbart materiale, der kan være en hjælp/inspiration i vort daglige arbejde.

Bestyrelsen har flere gange slået på, at gymna-

siet skulle arrangere noget for forældrene. Mange forældre til 1.g-møderne i september og oktober udtrykte det samme. Derfor holdt vi en »Løvfaldskoncert« i Teatersalen efterfulgt af kaffebord og fællessang i kantinen, da skolen skulle holde sit orienteringsmøde i forbindelse med bestyrelsesvalget i november måned. Ca. 150 mennesker mødte op, der blev opstillet to lister til bestyrelsesvalget: Vi skulle have kampvalg om de tre bestyrelsespladser. Jeg synes, at det var godt, dels

Theresa Foldager, 3.u.

at så mange mennesker mødte op, dels at der blev kampvalg. Det vidner om stor interesse for gymnasiets arbejde.

I januar indkaldte skolen igen til møde. Denne gang var emnet de nye adgangskrav fra 1995 til de videregående uddannelser. Ca. 450 elever og forældre mødte op i Idrætshallen, et imponerende antal. Selve aftenens udbytte og arrangementets form kan diskuteres. På dette sted skal jeg blot understrege, at forældrenes opbakning bag skolen er meget glædelig.

Til sidst skal jeg omtale skolefesten for elever, forældre og lærere i april måned. Et udvalg af elever og lærere er igang med det forberedende arbejde. Hvis intentionerne holder, bliver det årets begivenhed. Vi fra gymnasiets side vil gøre alt, hvad vi kan, for at skabe en festlig aften. Det bliver spændende at se, om vi lægger grundstenen til en ny tradition på Morsø Gymnasium.

Lars Scheibel

Råd og udvalg

Bestyrelsen

Når vi i amerikanske film om gymnasieungdom ser en bygning med ordet »Gymnasium« prentet over hoveddøren, så er det ikke, som vi umiddelbart må tro, skolens hovedbygning, det er skolens gymnastiksal.

På hovedbygningen står der »High School«, højskole - altså en videregående skole, der fortsætter der, hvor grundskolen eller underskolen slipper.

Gymnasium er afledt af det græske ord *gymnásion*, som betyder offentlig idrætsplads (igen afledt af ordet *gymnós*, som betyder nøgen -idrætten i oldtidens Grækenland blev udøvet af nøgne ynglinge, og i tilknytning hertil bruger vi på dansk ordene *gymnast* og *gymnastik*). Oldtidens gymnasier var altså idrætsanstalter, men efterhånden blev de midtpunkter også for den åndelige uddannelse, og således bruger vi ordet *gymnasium* om en videregående skole, som har det hele med. Derfor har vi både gymnastiksal, biologilokale, formningslokale og en masse lokaler med kridt, tavle og bøger, som alle sammenlagt danner rammen om den daglige undervisning i de mange fag, som bærer gymnasiet.

Gymnasiet er således en skole for det hele menneske, det er ikke en skole for fagidioter eller énsporede folk, gymnasiet er *både* en studieforberedende skole, der giver solide faglige kundskaber og en almindelig skole, hvis anliggende er den sammenhæng, som det enkelte menneske indgår i.

Bestyrelsen ser det som én af sine opgaver at være opmærksom på, at der er et rimeligt forhold mellem det studieforberedende, det faglige og det mere udefinerlige almindelig, det som har med sammenhæng at gøre.

Derfor skrev bestyrelsen i februar 1993 et brev til den da nyudnævnte undervisningsminister, *Ole Vig Jensen*, fordi vi 15. januar 1993 blev præsenteret for de nye adgangskrav til de videregående uddannelser. Ved et møde på skolen 18. januar viste elever og forældre stor interesse ved i et tal på over 400 at møde frem for at høre om disse nye regler, der skal gælde fra 1995.

Det fremgik af orienteringen, at sproglige gymnasieelever får dårligere vilkår end matematiske elever, idet de sproglige meget tidligt tvin-

ges til det, som adgangskravene kalder »korrekte« valg. Man kan frygte, at den sproglige linje på den måde bliver nedprioriteret ad bagvejen.

Derfor skrev bestyrelsen bl.a. til undervisningsministeren: »...Gymnasiet er, uanset sprog-

Ulrikka Andersen, 3.u.

lig eller matematisk linje, almindelig og studieforbereende. Gymnasietiden er en opdagelses- og modningstid, hvor lemme og vinduer slås op til ny viden, nye spørgsmål, nye overraskende sammenhænge og nye personlige perspektiver, som altsammen udvirker den almene kompetence, som er forudsætningen for at give sig i kast med en videregående uddannelse. De nye adgangskrav fremmer tendensen til at gøre gymnasiet til en forskole, og det er et tilbagekridt i en tid, hvor specifik viden hurtigt forældes, og hvor arbejdslivet over en bred bank efterspørger almen kompetence og omstillings-evne...«

Brevet slutter med en opfordring til ministeren om at tagesagen op igen, idet vi går ud fra, at man i ministeriet har overset de alvorlige konsekvenser.

Fra bestyrelsens arbejde i det forløbne år nævner jeg *eksempelvis*:

- forslag til forbedring af orienteringsmøderne for 1.g-forældrene
- deltagelse i Amtsrådsforeningens møde for bestyrelsesmedlemmer og rektorer
- forslag om udbygning af kontakten med Handelsskolen
- besvarelse af Undervisningsministeriets »bestyrelsesundersøgelse« til indhøstning af erfaringer fra bestyrelsernes to første år
- drøftelse af skole-hjem samarbejdet
- indledende drøftelser med henblik på en målsætningsdebat for Morsø Gymnasium.

Som følge af nyvalg af elevrepræsentanter og nyvalg af forældrerepræsentanter samt nyvalg af formand for pædagogisk råd er bestyrelsens sammensætning som følger:

- Amtsrådsmedlem *Anders Holm* (Viborg Amtsråd).

- Kommunalbestyrelsesmedlem *Knud Erik Østergaard* (Morsø kommune).
- Skoleinspektør *Lone Carstensen* (de afleverende kommuneskoler).
- Pedel *Hans Nielsen* (valgt af gymnasiets øvrige medarbejdere)
- Gymnasieelev *Karin Boel* (valgt af eleverne).
- Gymnasieelev *Stine Isaksen* (valgt af eleverne) – næstformand.
- Lektor *Bent Lykke Jensen* (valgt af lærerne) – formand for pædagogisk råd.
- Lektor *Frans Øvre* (valgt af lærerne).
- Sygeplejerske *Agnete Riisgaard* (valgt af forældrene).
- Elektriker *Jørgen Eriksen* (valgt af forældrene).
- Frimenighedspræst *Erik Overgaard* (valgt af forældrene) – formand.
- Rektor *Lars Scheibel*.
- Gymnasiets administrative inspektør, adjunkt *Kurt Sonne Thomsen*, er bestyrelsens sekretær.

Erik Overgaard

Fællesudvalget

I det forgangne år, har der på Morsø Gymnasium, som så mange år før, eksisteret et fællesudvalg (Fu). Fu er det organ, som skaber kontakten mellem administrationen, lærerne og eleverne. Dette sker gennem elevrådet, der, såvel som pædagogisk råd, har valgt en række repræsentanter til dette udvalg. Desuden deltager i møderne rektor og til tider pedellen.

Af nyskabelser som dette års Fu har gennemført kan nævnes: Et udvalg med repræsentanter fra både Gymnasiet og Handelsskolen, som skal

varetage problemer m.h.t. kantinen, indkørslen fra Limfjordsvej og andre emner som Handelskolen og Gymnasiet kan have en fælles interesse i.

En »fordelingsnøgle«, til fordeling af hvilke fællesarrangementer Gymnasiet skal lave og hvornår på året de skal laves.

Derudover er det Fu's opgave at formidle alle relevante informationer mellem lærere og elever.

Alt i alt må det siges, at det gode forhold mellem lærerne og eleverne på Morsø Gymnasium til dels skyldes Fu.

Hans Ole Nielsen, 2. cz

Pædagogisk råd

Pædagogisk råd er det forum, hvor lærerne har mulighed for at øve indflydelse på skolens forhold.

Rådet består af alle lærere og rektor og har formelt set kun rådgivende funktion. I praksis deltager pædagogisk råd i planlægning og afvikling af en lang række aktiviteter på skolen, i den økonomiske ressourcefordeling samt i pædagogiske arrangementer. En stor del af det forberedende og praktiske arbejde foregår i udvalg nedsat af pædagogisk råd.

Bent Lykke Jensen

Eleverrådet

Eleverrådets opgave består i at formidle kontakt mellem skolens elever, lærere og rektor. Dette

sker ved at eleverne er repræsenteret i de forskellige udvalg på skolen. Det vil sige, at elevrådet har indflydelse på bl.a. planlægningen af fællestimer, udarbejdelse af skolens budget, indførelse af nye fag i gymnasie etc. Den indflydelse, som elevrådet har, ses ikke direkte, men den findes i kraft af vores tilstedeværelse i de forskellige udvalg.

Ved skoleårets begyndelse er det de forskellige klassers pligt at vælge en repræsentant hver især. Klasserepræsentantens job er så at formidle sin klasses holdninger og ønsker i elevrådet. Og herefter at komme med en tilbagemelding om de sager, der drøftes. Her er det meget vigtigt at både klassen og repræsentanten engagerer sig i elevrådsarbejdet for, at det kan vise sig frugtbart.

Udover at repræsentere eleverne på skolen omfatter elevrådets virke også at formidle informationer til eleverne om diverse organisationer, rejsemuligheder og andre aktiviteter.

Eleverrådet har i det forgangne skoleår haft stor indflydelse på, hvordan fællestimernes indhold skulle se ud.

Endvidere har der været en stadig diskussion i elevrådet om, hvordan man kan afhjælpe problemerne med den manglende oprydning i kantinen. Her har vi også haft et møde med Handelskolen's elevråd, hvor vi søgte at finde fælles løsninger på problemet.

Jeg mener at elevrådet på Morsø Gymnasium fungerer, og en forudsætning for, at det fortsat ville kunne gøre det er, at eleverne til stadighed engagerer sig i elevrådets arbejde, for så vil vi blive hørt og taget hensyn til der, hvor beslutningerne træffes.

På elevrådets vegne
Jannich Friis Petersen 3.u

Idræt

Det er tirsdag, og 2ax skal have idræt i 3. og 4. time. De 53 elever er inddelt i tre grupper, én til hver af de 3 lærere. Den ene gruppe på 16 har valgt volleyball. De skal være i hallen, hvor også de 17 elever skal være, som i denne periode skal have badminton, selv om der kun er plads til 16. De resterende 20 skal have gymnastik i salen.

I hallen varmes der op til musik i ca. 15 minutter. De fleste elever er godt med, mens enkelte mener, at den slags opvarmning er pjat: »Til fodbold begynder vi altid med bolden med det samme«.

Herefter går volleyballholdet i gang med baggerslags-øvelser, og badmintongruppen repeterer den høje serve. I den sidste del af timen dystes der i begge discipliner, og forhåbentlig viser det sig nu, at baggerslagene og serverne er blevet bedre end sidst.

I salen står et par af eleverne for opvarmningen, inden hovedparten af tiden anvendes til gennemførelse af et grundtræningsprogram, hvor eleverne ved at følge en redskabsbane og udføre de givne øvelser med høj intensitet får trænet konditionen. Det sidste kvarter får eleverne til afspænding på måtterne.

Den her beskrevne dobbelttime ligger i en periode, hvor eleverne arbejder med idrætsaktiviteter, som de selv har valgt. I alle gymnasiets fag er der mulighed for, at eleverne kan vælge emner at beskæftige sig med, ligesom der er områder, der skal undervises i. Normalt opfattes dét som en selvfølge, men somme tider giver de krav, der skal opfyldes i idrætsundervisningen, anledning til nogen vrøvl. Mange sy-

nes, at her skal man da have lov at lave det, man har lyst til, underforstået: det man er god til, (evt. slet ikke lave noget, hvis man har det sådan). Og læreren skal helst ikke blande sig for meget. Misforståelsen skyldes muligvis, at faget ikke er underlagt et konstant præstationskrav, eleverne får ikke karakterer, og der er ikke eksamen i faget.

Men også for faget idræt er der en ministeriel bekendtgørelse, som fastlægger undervisningens mål og indhold. Der er krav om et bestemt antal discipliner. Der er krav om undervisning i tests, grundtræning, kreative bevægelser osv. – desuden om teori i det omfang, det støtter indlæringen af den pågældende aktivitet, og f.eks. træningslære eller arbejdsteknik. Endelig skal alle eleverne udarbejde et opvarmningsprogram – evt. til musik – som skal afprøves i undervisningen.

Som eksemplet ovenfor viser, er aktiviteten høj i timerne. Det er netop et af målene med undervisningen: at lægge vægten på den fysiske udfoldelse. Herigennem ønsker man at anspore dels til fortsat fysisk aktivitet uden for skolen, dels til et mere varieret disciplinenskab end det, den enkelte elev møder op med, samt til forståelse af en god træningstilstands betydning for kroppens sundhed.

Man kan også sige, at eleverne skal have »alsidige idrætslige oplevelser«, opleve glæde ved at bevæge sig. Den elev, der aktivt interesserer sig for timernes indhold, som deltager med motivation og nysgerrighed, og som sætter sine vaner i baggrunden, vil få opfyldt dette mål. Men omvendt er det et fag, hvor det er muligt at undgå at få ret meget sved på panden, hvis det er ens hensigt. Undervisningen er i en vis grad afhængig af elevernes motivation, hvilket jo gør sig gældende i alle fag, men i idræt kan det få ret

alvorlige følger, hvis blot én eller to elever »bækker ud« af f.eks. et boldspil og ved manglende koncentration signalerer ulyst. Fleksibilitet, imødekommenhed, åbenhed, samarbejde og social ansvarlighed er derfor helt afgørende begreber i idrætsundervisningen, ikke mindst fordi eleverne jo har vidt forskellige forudsætninger: nogle dyrker elitegymnastik eller spiller volleyball på klubhold, mens andre dyrker aerobics eller badminton på motionsplan, mens atter andre nøjes med en cykeltur i ny og næ eller endnu mindre.

Faget rummer i dag en langt bredere vifte af aktiviteter end for blot 10-20 år siden. I princippet kan »alt« lade sig gøre, hvis det blot er praktisk muligt: lige fra de traditionelle discipliner: fodbold, håndbold, atletik, gymnastik, til de mere »besværlige«: svømning, o-løb og cykelløb, til de »sjældne«: ridning, roning, eller windsurfing. Gæstebesøg i lokale klubber kan krydre det daglige tilbud. Men naturligvis er udbudet på skolen

begrænset, en begrænsning, som i det daglige vel mest føles af de elever, der har specielle ønsker, og som har lidt svært ved at tilpasse sig de givne vilkår.

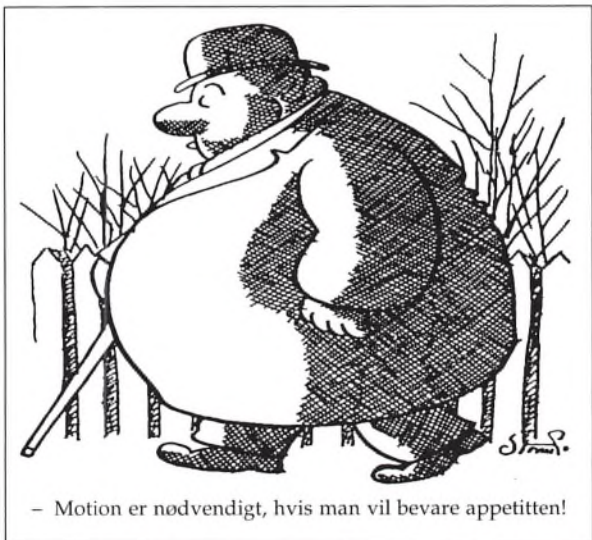
Faget idræt hører til blandt de absolut populære i gymnasiet. På trods af problemer og konflikter, som opstår mellem elevernes ønsker, forventninger og forestillinger om, hvad de er »gode« til og har »lyst« til – og de reelle muligheder, fastsat af udbudet af faciliteter, bekendtgørelseskrav og lærerkræfter, har faget en høj stjerne hos langt de fleste elever.

For den elev, som er specielt interesseret i faget, er der mulighed for at vælge idræt som mellemniveaufag. I dette ene år har eleven så 6 timer om ugen, hvoraf der er 2 faste timer (pr. uge) med teoretisk stof. Her lærer man om idrætsfysiologi, træningslære osv.

Den praktiske undervisning er mere systematisk og uddybende end på obligatorisk niveau. Man går også til eksamen i faget.

Alt i alt må man sige, at med det brede udbud af idrætsaktiviteter skulle der være mulighed for, at eleverne udvikler bevægelsesglæde og kropsbevidsthed. Forhåbentlig bliver de mere bevidste om, hvor stor glæde der ligger i kropsbeherskelsen. Denne giver adgang til oplevelsen af, at noget lykkes for én – en god aflevering, en scoring, et velgennemført spring – en oplevelse, som giver en kortvarig, men intens fornemmelse af sammenhæng mellem krop og sjæl. Kan idrætsundervisningen engang imellem give eleverne sådanne oplevelser, viser faget sig ikke blot som et dannelsesfag på linie med gymnasiets andre fag, men vi er også nået langt med formålet: at motivere eleverne for livslang idrætsaktivitet.

Margit Pedersen og Ebbe Rasmussen

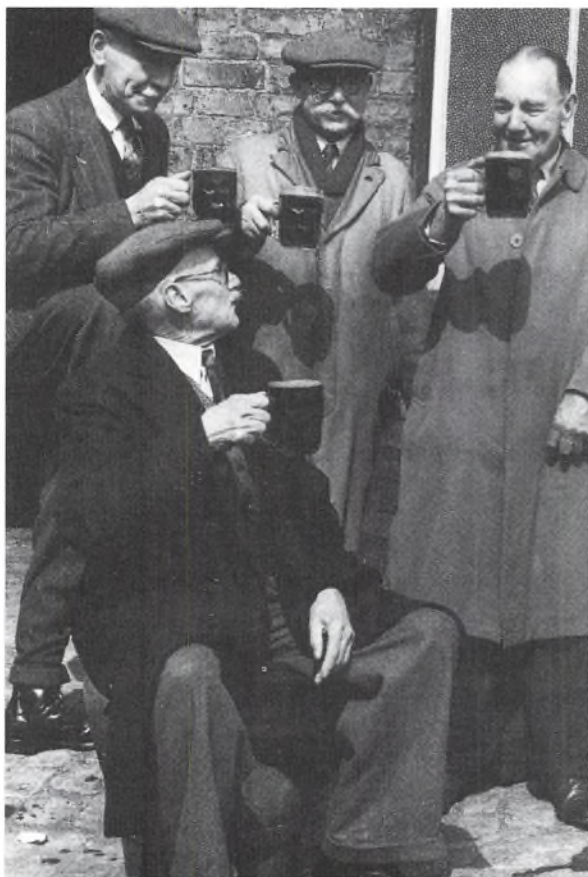

– Motion er nødvendigt, hvis man vil bevare appetitten!

Engelsk

»Alle danskere taler engelsk« hører man tit. Udlændinge siger det ofte – måske fordi de fleste danskere forsøger sig med engelsk, når de møder udlændinge. Vi danskere siger det også – måske mest fordi vi tror, vi alle kan tale sproget. Alle – nu om dage – lærer det i skolen, og det er da også valgt som vort første fremmedsprog.

Hvorfor har engelsk fået så fremtrædende en

plads i det danske skolesystem? Svaret er ikke entydigt; men nogle af begrundelserne er, at det nok er det sprog, der tales i flest lande i verden, samtidig med at det er det mest benyttede handelsprog. Dertil kommer, at Danmarks geografiske placering på den vestlige halvkugle har gjort det naturligt, især for nogle år siden da Storbritannien var vort største eksportmarked. Endelig har mange danskere også fundet ud af, at engelsk tales på næsten alle turiststeder, og således kan vi som regel klare os på ferieturen.

I gymnasiet bygger engelsk videre på det grundlag, som eleverne fik i folkeskolen. Alle gymnasieelever lærer nu sproget i de to første år, medens det er valgfrit i 3g. Kravene er naturligvis vokset: eleverne er blevet ældre og vil have større udfordringer.

Tidligere havde mange den opfattelse, at et fremmedsprog mest bestod i gloseterperi, oplæsning og oversættelse. I dag består engelskundervisningen også af mange andre elementer.

Den sproglige side er yderst vigtig; men hvor man før havde en tendens til at fokusere på en mere mekanisk indlæring, har man nu en forståelse af, at den kulturelle indsigt er af stor betydning, når man skal begå sig på et fremmedsprog. Derfor stilles der krav om, at eleverne får indsigt i væsentlige sider af britisk, amerikansk og – i mindre omfang – andre engelsksprogede områders kultur, historie og samfundsliv.

Engelsk er i høj grad et tekstlæsningsfag, hvor eleverne skal lære at analysere og fortolke engelsksprogede tekster. Disse er grundlaget for samtaleundervisning, enten styret af læreren eller af eleverne (gruppearbejde, pararbejde, elevforedrag), der skal give eleverne mundtlig udtryksfærdighed. Desuden tager de fleste skriftlige opgaver udgangspunkt i tekster.

Tekstudvalget er delvis styret af bekendtgørelsen for faget og den stramme økonomi i det offentlige; men eleverne har også mulighed for at være medbestemmende. Her vises nogle eksempler på emner, der kan tages op, hvorved fagets spændvidde ses:

krigspoesi, kærlighed, Nordirland, Canada, australske noveller, nordamerikanske indianere, Sydafrika, Shakespeare og hans tid, Thatchers Storbritannien, Bruce Springsteens sange, det britiske klassesamfund, ny teknologi.

Teksterne skal dække alle genrer (roman, novelle, drama, poesi, artikel), og naturvidenskabelige tekster og stof om EDB – eller praktiske øvelser på computer – skal indgå. Mange spændende emner, som behandles i undervisningen, kan være bestemt af eleverne, idet mangfoldighed i tekstvalget er af stor betydning – ikke mindst for elevernes motivation og dermed for deres indlæringssevne.

Målet for engelskundervisningen er helt enkelt at lære at eleverne at klare sig på engelsk i mange forskelligartede situationer. Det kunne være på en turistrejse; men i en tid med stigende internationalisering vil en del elever få brug for solide sprogkundskaber, hvis de læser videre, tager på studieophold i udlandet – eller har brug for en afgørende kvalifikation for at få et ønskejob. Winston Churchill sagde engang:

»By being so long in the lowest form at Harrow, I gained an immense advantage over the cleverer boys... I got into my bones the essential structure of the normal British sentence – which is a noble thing. Naturally,

I am biased in favour of boys learning English; and then I would let the clever ones learn Latin as an honour, and Greek as a treat.«

Claus Pindstrup

Personalia

Pr. 1/8 1992 overgik Lotte Schou (dansk, historie) fra at være årsvikar til at være fastansat. Ligeledes pr. 1/8 1992 blev Henning Bach Nielsen (fysik, matematik, naturfag), Bente Mulvad (fransk, billedkunst), Birgit Lauritsen (musik), Birthe Overby Hald (dansk), Aase Ørhøj (idræt) og Lars Hesthaven (engelsk) ansat som årsvikarer.

Vibeke Blaabjerg Haaning (musik) har fra 1/8 1992 fået orlov for at prøve kræfter på en efterskole, og Mogens Pedersen (tysk, dansk) har fra 1/9 1992 fået orlov for at undervise på Færøerne.

Inge Christensen (tysk, idræt) fratrådte ved skoleårets start sin stilling efter 11 års ansættelse på skolen.

Til administration har i efteråret været knyttet Elin Mikkelsen, og fra 1. februar er der blevet ansat en kontorelev, Charlotte Christensen.

Fra oktober til maj har Preben Bak Christensen været ansat som pedelmedhjælper. Derudover har 9 været i pædagogikum på Morsø Gymnasium, nemlig: Else Bisgaard (religion, dansk), Rita Sørensen Frank (engelsk), Lotte Haldrup (engelsk, fransk), Torben Schack Iversen (geografi), Poul Riisgaard (biologi), Henrik Iversen Andreasen (fysik), Gunhild Hansen (engelsk), Carsten Pedersen (samfunds-fag) og Per David Radmer (idræt).

Europaskolen i Luxembourg

En af mine bekendte fortalte mig engang, at han som barn troede at tilhøre en af Guds udvalgte, og at han i øvrigt havde fået det bekræftet i skolens religionstimer, hvor han havde hørt om »jyderne«, Guds udvalgte folk. Det var ikke langt fra, at noget lignende foresvævede mig, da jeg første gang trådte ind på Europaskolen i Luxembourg i september 1990 og skulle til at undervise i dansk og filosofi i skolens danske afdeling.

At vi danskere forstår os på pædagogik, at vi har verdens bedste uddannelsessystem, og at vores indstilling til forholdet mellem lærere og elever er verdens mest demokratiske, var jeg selvfølgelig ikke i tvivl om. Og min overbevisning blev da heller ikke gjort til skamme – lige med det samme. For den skole, jeg begyndte min dagligdag på, var en stor, grå »cement-fabrik« med 3000 elever, fordelt med ca. 1500 elever i to afdelinger. En primærafdeling, hvor børnene begynder med et par år i børnehaven og fortsætter til 5. klasse, og en sekundærafdeling, som de, hvis alt går vel, afslutter efter 7 år med Den Europæiske Studentereksamen.

Eleverne kommer fra alle de tolv EF-lande og er i hovedsagen børn af forældre, der er ansat ved en af EF-institutionerne. Der findes 9 såkaldte Europaskoler, hvoraf de fire har helt eller delvist udbyggede danske afdelinger. De er placerede i de europæiske byer, der huser EF-institutioner, og skolerne blev i 1953 skabt for at sikre børnene en skolegang, der på en gang er så nær som muligt ved deres eget lands undervisningsmæs-

sige traditioner, og som samtidig tager hensyn til det internationale miljø børnene vokser op i, og som måske bliver en del af deres tilværelse fremover.

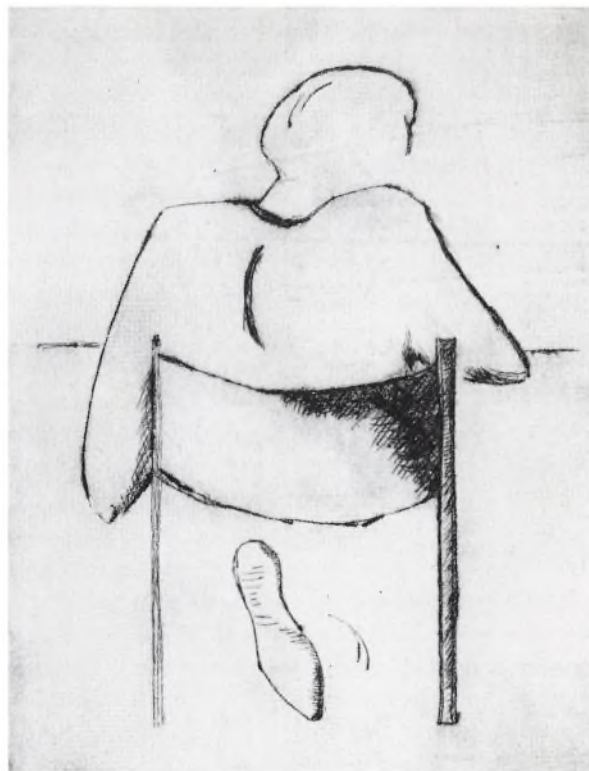
Allerede nu har en dansk lærer sikkert rynket på næsen et par gange, og med god grund. En skole med 3000 elever må udvikle en centralistisk og tung administration. Alle børn forventes, uanset evner og interesser, at skulle igennem den samme undervisning, oven i købet med en skoledag, der varer fra 8.45 til 16.30, efterfulgt af lektielæsning og med bevidstheden om, at der er tests i hvert fag ca. hver tredje uge. Og sidst, men ikke mindst, børnene bor ofte langt fra skolen, fragtes dertil og hentes igen af forældre eller i skolebusser, så at de i forhold til deres danske jævnaldrende har meget lidt frihed. Som børn af EF-ansatte færdes de, uanset deres forskellige nationale baggrunde, ofte i et ensartet socialt miljø, – alt sammen forhold, der er stik imod danske demokratiske folkeskoletanker. Når dertil kommer, at jeg i begyndelsen oplevede eleverne som meget styrede af deres prøver, og at prøverne oven i købet lagde op til reproducerende præstationer, kan det ikke undre, at jeg ikke havde meget til overs for dette »europæiske« system.

Men jeg måtte jo igang med at »harmonisere« og tilpasse min undervisning til de nye krav, og undervejs opdagede jeg, at mine kolleger ikke er så tossede endda. Den franske filosofilærer har bøger og traditioner for sin undervisning, der siger spar to til det, jeg kan byde mine danske elever. Den engelske har slet ingen bøger, og eleverne har aldrig noget for, men alligevel er de utroligt vidende og engagerede. Der er selvfølgelig forskel på vores uddannelsesmæssige traditioner, og filosofiske problemstillinger ser ikke

ens ud for en tysker og en englænder, men det forbliver ikke skjult for os her. Det kan gå langsomt med at diskutere sig frem til formuleringen af krav til undervisningen og til eksamensspørgsmål, der imødekommer vore forestillinger om, hvad der er relevant, men sådan er internationalt samarbejde. Det tager tid, og den bedst fagligt funderede, den der mestrer et af de tre hovedsprog bedst, har størst chancer for at få sine ideer igennem. Men det er næppe nogen nyhed.

I Luxembourg bliver der naturligt rykket lidt ved ens forestillinger om, at danskere er verdensmestre i sprog. I et land, hvor alle ud over deres modersmål, Letzeburgish, taler og skriver tysk og fransk, og ubesværet skifter mellem det fra situation til situation, var det lidt svært at forklare sine sproglige besværligheder. Og hvad angår eleverne på Europaskolen, har de siden første klasse ved siden af deres modersmål haft en times daglig undervisning i et arbejdsprog, engelsk, tysk eller fransk. Et sprog, der efterhånden bliver det sprog, hvorpå de undervises i gymnastik, formning, musik, geografi og historie, økonomi og sociologi. Så i skolegården og i skolebussen skifter man ugenert og uhøjtideligt mellem flere forskellige sprog. Det er naturligvis ikke udelukkende skolens fortjeneste, at de fleste børn taler tre sprog flydende, for sandt at sige er sprogpædagogikken i sekundærafdelingen ikke specielt imponerende, hvorimod de pædagogiske metoder, man har udviklet i undervisningen af de helt små, er meget spændende.

Jeg måtte jo også modstræbende indrømme, at det ikke var de danske lærere (vi er 14 af slagsen i de to afdelinger), der glimrede ved deres ekstra aktiviteter, så som deltagelse i skolerejser, teater- og fritidsaktiviteter eller i pædagogiske diskus-

Laura Molbæk-Steensig, 2.y.

sioner. Derimod er det f.eks. de engelske lærere, der hvert år tager initiativer til dramagrupper og sportsarrangementer, og de er de mest aktive rejsende. Der er andre end danskere, der ved, at en skoles identitet skabes af andet end det, der foregår i klasseværelset.

Yderligere måtte jeg jo også sande, at eleverne er 17 og ikke 19, når de tager deres studenterek-samen. Det stiller simpelthen krav om en anderledes pædagogik. Nogle vil sige udviklingen af

reproducerende færdigheder, andre vil mere positivt kunne betegne de samme færdigheder som praktisk paratviden og metodekendskab. Der stilles uden tvivl større krav til den skriftlige udtryksfærdighed i alle fag, og det kan godt være der er flere stileøvelser, mere udenadslære i timerne. F.eks. er det meget almindeligt at lære digte udenad og skulle fremsige dem, men det jo ikke nødvendigvis dimensioner, hvis kvaliteter man helt skal ignorere. Selv om det betyder, at det ikke er så sjovt at gå i skole, som det er i Danmark.

Man opdager altså, at andre også kan undervise, og man må erkende, at det er en beundringsværdig indsats, der på Europaskolerne ydes for at udvikle og harmonisere undervisningen. Alligevel er der i det danske undervisningssystem ideer, det er vigtigt at stå fast på fremover. Lærernes metodefrihed, som ikke kendes eller anerkendes i ret mange lande, men er en selvfølge for enhver dansk lærer, sikrer, at eleverne ikke oplever »lærdom« som en fast institutionaliseret størrelse, men som en subjektiv, dynamisk proces.

Undervisningens vægt på udviklingen af personlige egenskaber og selvstændighed, på fantasifuldhed i opgaveløsningerne og den kritisk analyserende holdning, er også elementer, det er værd at slås for. Det samme gælder udviklingen af samspelet mellem lærer og elev, der i højere grad beror på en gensidig respekt og tillid end på en udvendig disciplin. Lydhørheden over for elevorganisationerne og den uhøjtidelige stemning mellem overordnede, elever og lærere på et almindeligt dansk gymnasium er meget væsentlige forhold, der giver det engagement i skolen som uddannelsessted og arbejdsplads, man kan savne her.

Det er altså værdier, der ikke er særligt udviklede i de sydeuropæiske lande. Det betyder ikke, at man ikke interesserer sig for dem, men det betyder, at vi »udvalgte«, og det drejer sig både om lærere og elever, burde gøre en ekstra indsats, for at udbrede kendskabet til dansk pædagogik, gennem internationale besøg, jobudvekslinger etc., som det jo heldigvis også i vid udstrækning bliver gjort på Morsø Gymnasium. Men effekten beror selvfølgelig på, at der faktisk er noget at prale af. Og det vil sige, at de kommende generationer, der sendes ud fra vore gymnasier, mestrer mindst to fremmedsprog, mundtligt såvel som skriftligt, og at deres faglige viden på en gang er tilpasset et moderne informationsfund og har baggrund i en fordomsfri national, kulturel og historisk bevidsthed. Så behøver vi måske ikke engang at føle os særligt udvalgte, så får de danske traditioner den plads, vi retteligt mener, de bør have.

Vibeke Sørensen

Fra frø til plante

Det første frø til en grøn student blev sået, da vi startede med 4 dages staldpraktik i svine- og kostald. Her blev vi rigtig sat ind i landmandens hverdag og fik lov til både at fodre, muge ud, malke køer og kastrere grise.

Senere vokser frøet til en kimplante, som får sit første blad, når vi får bygget noget teori på vores praktiske erfaringer. Dette sker, når vi hveranden fredag og på 5 internatkurser besøger Morsø Landbrugsskole i løbet af 2. og 3.g, hvor vi rigtig er med til at opleve landbrugsskolelivet. Særligt for os 7 piger, der er vant til klasser domineret af piger, er det en kærkommen forandring at være blandt næsten 60 drenge; men det vides ikke, hvem der nyder det mest!

Dagene på ugekurserne veksler mellem teoretiske og praktiske fag, som er helt identiske med landbrugsskoleelevernes. Vi har fag som: Kvæg, svin, kemi, bogføring, edb, motorlære, plantelære, idræt og praktiske timer i maskinhallen.

Selv om skoledagen på Landbrugsskolen er fra kl. 8-17, føles det ikke så hårdt, da der veksles mellem teoretiske og praktiske fag. Vi har f.eks. teori om harvning og pløjning, og bagefter fører vi vores viden ud i praksis med os selv bag rattet naturligvis, og den kombination mellem teori og praksis er en stor indlæringsfordel, som vi ikke har mulighed for her på skolen.

Om aftenen på Landbrugsskolen er der rig mulighed for at blande sig med de andre elever, og der er aktiviteter lige fra boldspil i hallen til et smut på Rio Grande torsdag aften.

Vi ser hver gang frem til ugerne på Land-

brugsskolen, for det er både en sjov og lærerig afveksling fra hverdagen.

Under det første ophold på Landbrugsskolen fik både landbrugseleverne og vi gymnasieelever afkræftet nogle af vores fordomme om hinanden.

Med tiden vil planten udvikle sig mere og mere, og knoppen er vi 9 gymnasieelever, der til næste sommer springer ud som grønne studenter.

*Lene O. Sørensen og
Trine Have Søndergaard 2.a*

Skolens personale

JA
Jette Anker-Møller
Bygvænget 2
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 48 56

(Engelsk, dansk)

JB
Jacob Bolko
Rolstrupparken 24
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 39 93

(Fysik, matematik,
datalogi)

LB
Lene Eg Bolko
Rolstrupparken 24
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 39 93

(Fysik, matematik,
naturfag)

JC
Jørgen Bach
Christensen
Elsøvej 161, Frøslev
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 74 41 78

(Historie, idræt)

D
Jens Peter Diget
Bellisvej 10
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 43 89

(Fysik, matematik
naturfag, datalogi)

BO
Birthe Overby Hald
Havrevej 27
7700 Thisted
Tlf. 97 92 17 94

(Dansk)

LH
Lars Hesthaven
Rosvangsvej 47
7700 Thisted
Tlf. 97 92 16 20

(Engelsk, dansk)

BH
Bent Hjerrild
Præstegårds-
vænget 3
7980 Vils
Tlf. 97 76 72 25

(Dansk, fransk)

MH
Martin Horsted
Soelbergsvej 21
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 35 72

(Engelsk, fransk,
italiensk)

HV
Torsten Hvidt
Strandvænget 6
Sdr. Dråby
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 75 14 93

(Kemi, fysik)

TH
Tove Hylgaard
Tordenhøjsvej 20
Skallerup
7950 Erslev
Tlf. 97 74 11 27

(Biologi, teknikfag)

IH
Inge Marie Høgh
Stenbjergvej 34
Nørhå
7752 Snedsted
Tlf. 97 93 46 91

(Dansk, idræt)

VJ
Helle-Vibeke
Jacobsen
Valmuevej 18
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 18 77

(Fransk, latin)

PJ
Poul Erik Jacobsen
Valmuevej 18
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 18 77

(Fransk, latin)

BL
Bent Lykke Jensen
Bangsgade 12
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 06 65

(Samfundsfag,
dansk)

BJ
Børge Jensen
Rugskellet 11
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 07 41

(Historie, tysk)

HJ
Hans O. Jensen
Fårupparken 45
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 41 96

(Samfundsfag,
historie,
erhvervsøkonomi)

UJ
Uffe Jensen
Grønnegade 26'
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 39 47

(Tysk,
oldtidskundskab)

OJ
Ole Johansen
Skolebakken 39
Sundby
7950 Erslev
Tlf. 97 74 63 21

(Historie,
samfundsfag,
religion, italiensk)

MK
Merete Krarup
Skivevej 18, Selde
7870 Roslev
Tlf. 97 59 63 35

(Engelsk, tysk)

LK
Leif H. Kristensen
Dalvænget 6
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 48 62

(Kemi, fysik,
naturfag, teknikfag)

AK
Asger Kristiansen
Kølsenvej 57
8831 Løgstrup
Tlf. 86 64 31 17

(Geografi, idræt)

LA
Birgit Lauritsen
Grønnegade 3²
8800 Viborg
Tlf. 86 61 59 09

(Musik)

JL
Jan Juul Larsen
Kornblomstvej 2
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 23 17

(Biologi)

LL
Lauge Larsen
Refshammervej 32
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 48 90

(Samfundsfag,
geografi)

CM
Christian Madsen
Ahornvej 1
Glyngøre
7870 Roslev
Tlf. 97 73 18 26

(Datalogi,
matematik)

BM
Peter Balslev Madsen
Kongehøjvej 69
Ørding
7990 Ø. Assels
Tlf. 97 76 61 21

(Dansk, billedkunst)

PM
Per Mikkelsen
I. C. Hindingsvej 7
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 49 01

(Dansk, billedkunst)

MU
Bente Mulbjerg
Tjørnevænget 4
7800 Skive
Tlf. 97 52 33 52

(Fransk, billedkunst)

HN
Henning Bach
Nielsen
Østergade 15D
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 28 96

(Matematik, fysik)

BN
Bente Noe
Holbergsvej 15
8800 Viborg
Tlf. 86 62 72 10

(Religion, historie)

N
Kaj Nysted
Mosevej 35
Hundborg
7700 Thisted
Tlf. 97 93 71 37

(Geografi)

OP
Christian Ole
Pallesen
Friskolevej 5
Bjergby
7950 Erslev
Tlf. 97 74 00 95

(Musik)

P
Margit Pedersen
Refshammervej 32
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 48 90

(Fransk, idræt)

AO
Anne Marie
Overbeck Petersen
Fasanvej 29
7900 Nykøbing Mors

(Engelsk, idræt)

CP
Claus Pindstrup
Valmuevej 6
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 49 98

(Engelsk, dansk)

ER
Ebbe B. Rasmussen
Østergade 64
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 71 05 20

(Dansk, idræt)

RV
Holger
Riis-Vestergaard
Granvej 47
Glyngøre
7870 Roslev
Tlf. 97 73 15 84

(Biologi, kemi)

LS
Lars Scheibel
Klosterbugten 11
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 09 12

(Samfundsfag,
historie)

LO
Lotte Schou
Friskolevej 5
Bjergby
7950 Erslev
Tlf. 97 74 00 95

(Dansk, historie)

T
Karin Thomsen
Vårvej 10
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 48 66

(Matematik, fysik,
naturfag)

KS
Kurt Sonne
Staghøjvej 17
Frøslev
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 74 44 10

(Fysik, matematik,
naturfag)

KT
Kjeld Thorsen
Næssundvej 461
7960 Karby
Tlf. 97 76 12 14

(Historie,
oldtidskundskab,
religion, filosofi)

MV
Marianne Villaume
Græsmarken 10
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 35 33

(Musik, fransk)

MW
Mette Wad
Emilievej 5
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 71 05 59

(Engelsk,
oldtidskundskab)

AØ
Aase Ørhøj
Præstegårdsvej 64
7451 Sunds
Tlf. 97 14 13 27

(Idræt)

LØ
Lisbeth Østergaard
Emiliedalsvej 34
8270 Højbjerg
Tlf. 86 27 68 68

(Fransk, dansk)

Ø
Frans Øvre
Vårvej 10
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 48 66

(Matematik)

EP
Elisabeth Pilgaard
Fåruphusevej 14A
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 12 88

(Sekretær)

SP
Kirsten Spanggaard
Granvej 65
Glyngøre
7870 Roslev
Tlf. 97 73 13 26

(Sekretær)

CC
Charlotte
Christensen
Park Allé 19
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 06 16

(Kontorelev)

Egon Bylov Grothe
Klintevej 14
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 22 09

(Pedelmedhjælper)

Hans Jørgen Nielsen
Svalevej 49
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 33 65

(Pedel)

Kurt Pedersen
Præstbrovej 81
7950 Erslev
Tlf. 97 74 18 32

(Pedelmedhjælper)

Else Marie Bro
Klosterbugten 9
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 35 24

(Kantinen)

Birthe Larsen
Sallingsundvej 3
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 26 40

(Kantinen)

Nedenstående artikel blev fremsendt af sognepræst i Allinge-Sandvig, Carsten Møller-Christensen, elev på Morsø Gymnasium i 1970-73

»Det forsømte forår« og gymnasieskolen

Der bør ikke herske nogen tvivl om, at Hans Scherfigs roman fra 1940 »Det forsømte forår« er en perle i dansk litteratur, en bog, der kort sagt er festlig at læse.

Nu er den så blevet filmatiseret. Og dermed vil bogens budskab naturligvis påny blive anledning til, at gymnasieskolen bliver vurderet.

»Det forsømte forår« fortæller om gymnasieskolen og nogle elevers møde med denne skoleform. Som 11-12 årige begynder de i 1. mellem-, og deres skolegang slutter så af med studentereksamen 7 år senere.

På en særdeles underholdende måde får denne skoleform en sønderlemmende kritik af Scherfig. Han hudfletter således lærerne og deres undervisning, så læserne snart ikke kan tænke andet end, at gymnasiet er det rene vanvid, som først og fremmest bedre folks børn tvinges til at tilbringe en ørkesløs tid i.

Det indtryk af gymnasieskolen, som Scherfigs roman efterlader, er langt fra enestående i dansk kulturhistorie.

Som det vil være bekendt, har N. F. S. Grundtvig beskrevet gymnasiet og dets undervisning som »Den sorte skole«, – altså et sted, hvor sandt liv og ånd var dømt til at hændø.

Ligeledes finder vi også andre kulturperson-

ligheder, der har givet gymnasieskolen en negativ kritik. Så kort sagt: Det er en udbredt opfattelse, at gymnasiet og dets undervisning har været forfejlet.

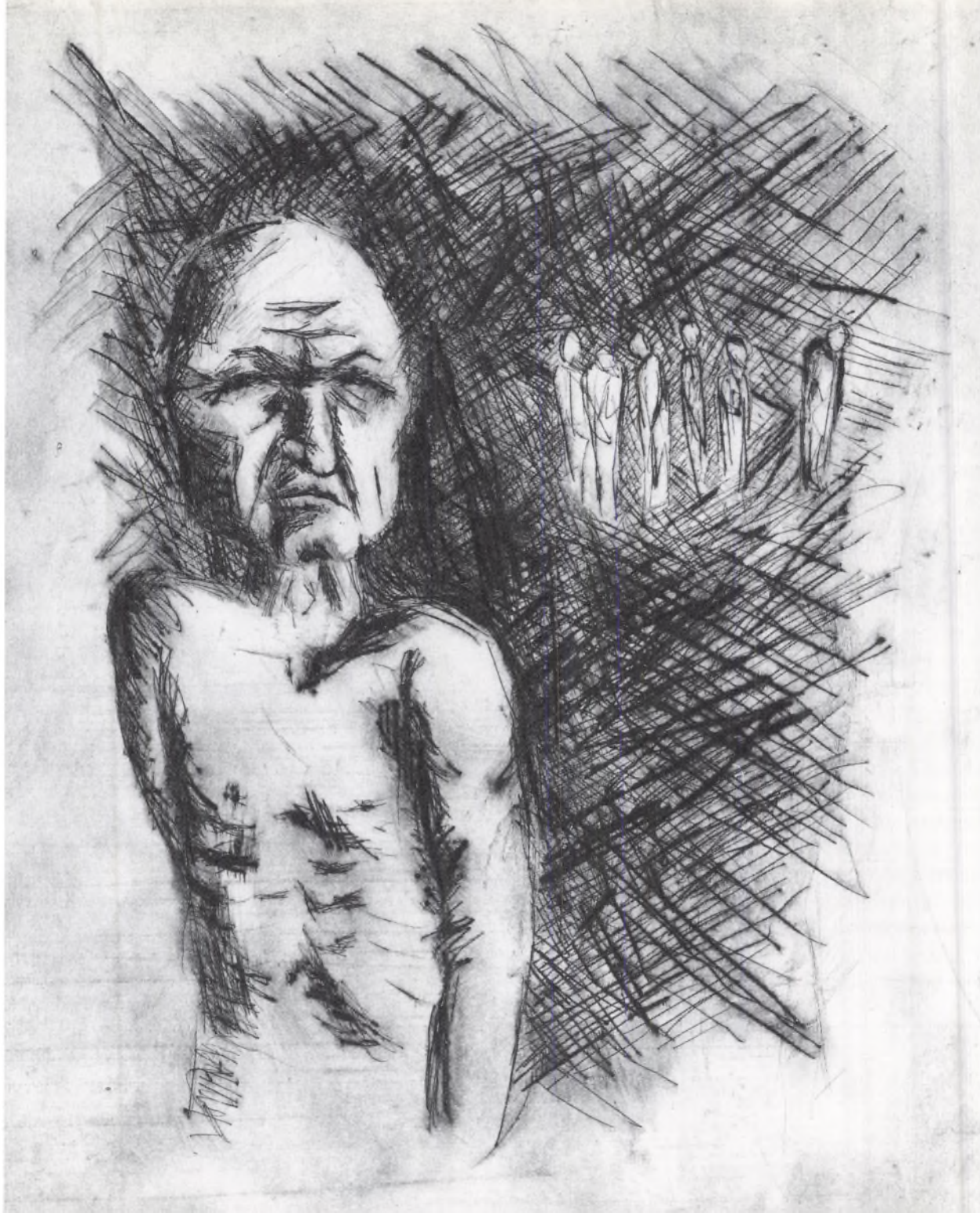
På baggrund heraf må det være naturligt at spørge: Hvad er formålet med gymnasieskolen? Gymnasiet skal bibringe dets elever såvel viden som større personlig dannelse. Men jeg vil nu tillade mig at udtrykke formålet på en lidt anderledes måde. Gymnasiet skal udrette to ting: (1) gøre sit til, at eleverne kan afslutte deres skolegang med en studentereksamen, og (2) derved have givet eleverne en fornøden viden til at kunne gå igang med en videre uddannelse. Dette vil så også selvsagt medføre, at eleverne bibringes en større personlig dannelse.

Var eller er gymnasieskolen stadig et så håbløst sted, som man kan få indtrykket af gennem et bekendtskab med Scherfig, Grundtvig og andre danske kritikere?

Nej! For det, der er gymnasieundervisningens formål, er rent faktisk hele tiden blevet opfyldt. Nuvel! Scherfig har selv sagt, at hans skildring af Metropolitanskolen i »Det forsømte forår« absolut ikke er en objektiv skildring. Han har derimod søgt at skildre skolen (lærerne og deres undervisning), som den kunne ses ud fra en elevs synsvinkel. Det er med andre ord en meget subjektiv skildring af en mellemskole og en gymnasietid, der her gives.

Dette bekræftes også af nogle af Scherfigs klassekammerater fra Metropolitanskolen; de har således haft svært ved at kunne genkende deres skoletid fra den skildring, som Hans Scherfig så fornøjeligt har givet i »Det forsømte forår«.

Hvis man derfor – med Grundtvig – vil benævne gymnasieskolen »Den sorte skole«, må man anstændigvis tilføje, at gymnasiet i alle til-

Mette Bjerring, 3.y.

fælde har honoreret de krav, som blev stillet til det. Det er ubestrideligt.

Jeg er hverken en Grundtvig eller en Scherfig. Alligevel vil jeg dog ikke undlade at fortælle om mit møde med gymnasiet og tiden der.

Jeg begyndte i august 1970 i en sproglig gymnasieklasse i den gymnasium, der, medens jeg gik der, – fik navneforandring til »Morsø gymnasium med HF«.

Mine forudsætninger for at begynde i gymnasiet var mildt sagt ringe. Jeg havde taget en middelmådig realeksamen, og jeg var ikke rigtig klar over, hvad jeg så skulle tage mig til.

I den situation måtte gymnasiet så undgælde. For allerede dengang var gymnasieskolen blevet til (hvad en af mine lærere påstod), »en kommunal varmestue«, altså et sted, hvor man opholdt sig, indtil man vidste, hvad man skulle gå igang med.

Hvad angår min skolegang i folkeskolen, havde jeg taget denne såre let. Men i gymnasiet blev kravene større, – og da jeg absolut ikke gjorde for meget ved mit skolearbejde, fik jeg det svært. Dette var vel den primære grund til, at jeg i det meste af de to første skoleår ligefrem nærrede et direkte had til gymnasiet.

Noget af undervisningen anså jeg for at være direkte tidsspilde. Og enhver tale om, at gymnasiet skulle bibringe dets elever en større dannelse, gjorde mig virkelig vred. Således mente jeg, at det kunne så meget andet end netop gymnasieårene dog også medvirke til.

Desuden var der også på det rent menneskelige plan tale om en omvæltning. Det – efter at have gået i den samme (elskede) skole i 10 år – at skulle skifte skole var selvfølgelig også problematisk.

Dog! Henimod slutningen af 2g. skete der for

mit vedkommende en ændring. Jeg begyndte at gøre noget mere ved min skolegang, – en god og flittig gymnasiast blev jeg dog aldrig. Men jeg erfarede som følge af mit større skolearbejde, at gymnasiet alligevel ikke var så håbløst, som jeg tidligere havde ment. Ja! Faktisk kom jeg til at værdsætte denne skole mere og mere, endskønt jeg aldrig kom til at elske gymnasieårene.

I dag – snart 20 år senere – er der et og andet i forbindelse med min gymnasiasttid, der står mig helt klart.

Det siger sig selv, at min dovenskab i såvel folkeskolen som i en stor del af gymnasietiden uværgeligt måtte resultere i, at jeg fik problemer. Men hvad fik jeg ud mit møde med »Morsø gymnasium med HF«?

En studentereksamen lidt under middel. For selvom jeg i den sidste tid af gymnasiet tog skeen i den anden hånd, var næsten to års dovenskab ikke uden indflydelse på mit eksamensbevis. Og hvad angår den undervisning, som gymnasieskolen gav mig, vil jeg også tilføje, at *den satte mig i stand til at tage fat på en videregående uddannelse*. Det sidste kan et par eksamensbeviser, som jeg senere har taget, godtgøre.

En større personlig dannelse? Ja! Det vil jeg mene, – i alle tilfælde blev jeg tre år ældre.

Som det vil være fremgået, er min vurdering af gymnasieskolen særdeles positiv. Og af samme grund bliver jeg noget irriteret, hver gang jeg støder på en – for mig at se – billig negativ kritik af gymnasiet. Som nævnt finder jeg, at gymnasieskolen, hele tiden har opfyldt dens formål. Og sådan forholdt det sig også, hvad angik »Morsø gymnasium med HF«.

På een måde forblev gymnasiet i Nykøbing Mors dog ikke tro imod alt i dets lovgivningsmæssige grundlag.

Det hed sig nemlig dengang, at gymnasiet skulle betragte og behandle sine elever som fuldt ansvarsbevidste mennesker, der selv helt og fuldt var i stand til at bedømme, hvad de behøvede at gøre ved deres skolearbejde for at kunne få et acceptabelt udbytte af denne. Kort sagt: eleverne skulle (også 1g.) have lov til at sejle deres egen sø – uden lærernes indblanding! Og så måtte ellers årskaraktererne og eksamen vise, om de havde lært det, gymnasiet forlangte. Dette skulle styrke gymnasiasternes ansvarlighed.

Sådan så man ikke på sagen i Nykøbing Mors dengang. Lærerne sørgende for, at vi fik afleveret vore stile og opgaver (næsten) til tiden. Og ligeledes holdt man os rimeligt til ilden, hvad angik det øvrige skolearbejde.

Af samme grund forholdt det sig også sådan, – som en af lærerne dengang udtrykte det: »Eksamen er som at plukke en moden frugt«.

Ja! Måske tog lærerne sig så meget af os, at gymnasiet kom til at minde lidt for meget om en børnehave. Men det var vi et par stykker i min klasse, der kan være taknemmelige for. Havde vi gået på et andet gymnasium, havde vi sikkert aldrig fået vor studentereksamen – og dermed en videregående uddannelse.

Selvfølgelig skal der også ske ændringer med gymnasieskolen. Jeg har da selv et par forslag til en sådan ændring. Og i øvrigt er der da helt sikkert også blevet ændret et og andet i gymnasiet, siden jeg i 1973 forlod det.

Alligevel vil jeg dog slutte denne artikel med følgende ønske:

Hvis mine børn skulle vælge at gå i gymnasiet, vil jeg håbe, at de møder en skole med en tilsvarende undervisningsform og måde, som den jeg selv stiftede bekendtskab med på »Morsø gymnasium med HF« i 1970-73.

En sådan gymnasiasttid vil nemlig resultere i, at de får de bedste muligheder for at få en (god) studentereksamen og samtidig bliver i stand til at påbegynde en videregående uddannelse. Desuden vil sådanne gymnasieår også medføre, at de får en større dannelse og på besindig vis modnes til en større ansvarlighed.

Og lad os så bare glæde os over Hans Scherfigs roman »Det forsømte forår« og filmatiseringen heraf. Der er her tale om god underholdning. Men som tilfældet er med så meget satirisk, lider sandheden uret.

*Carsten Møller-Christensen
sognepræst*

Ekskursioner og studierejser

Gennem tale og skrift bliver gymnasieskolerne ofte opfordret til at lade eleverne komme uden for skolebygningerne for at se og opleve forholdene på de steder, hvor nævnte forhold findes og/eller foregår. I de sidste år er der også talt meget om internationalisering, hvilket ofte vil indeholde et rejseelement.

Ekskursionerne kan foretages inden for alle fag. Der kan således være tale om både stamklasser og valghold. Normalt afholdes de i skoletiden og alle elever i klassen/på holdet skal deltage. Skolen betaler et mindre rejsetilskud, mens eleverne må betale for det resterende (incl. kost).

En ekskursion er et led i undervisningen, og den kræver, at man fagligt forbereder og efterbehandler det relevante stof. Det kan medføre et lidt større tidsforbrug end normalt; men det er nødvendigt for at nå et vellykket resultat.

I det forløbne skoleår har der været ekskursioner inden for mange fag og med forskellige mål og emner.

Som eksempler kan nævnes: Billedkunstkursionen til kunstmuseer i Jylland, biologisk ekskursioner til forskellige lokaliteter i omegnen, bl.a. undersøgelsen af den i 1991 genetablerede Legind Sø, geografisk gennemgang af landskabsformer og landbrugsproduktion på Mors samt teatertur til Århus.

I fagene kemi, fysik, samfundsfag og musik har højniveauholdene været på flerdagsekskursioner til Århus, København og Bruxelles, hvor der har været besøg på fagrelevante institutioner.

Studierejser til udlandet indebærer, at eleverne specielt studerer forholdene på de steder, der er valgt som mål. Det behandlede stof og observationerne på stedet skal helt eller delvist opgives til eksamen. Alle elever i en klasse eller på et hold skal deltage, for at man kan få lov til at rejse i skoletiden. Der er ikke mulighed for at få tilskud til studierejser til udlandet.

Der har i skoleåret været afholdt følgende studierejser:

3a (Rom), 3y (Paris), 3z og 3u (Prag), 3x, 2b og 2c (Firenze).

Turene har været fulgt op af en forældre-elevaften, hvor forældrene er blevet præsenteret for udbyttet af elevantrengelserne.

Jan Juul Larsen og Kaj Nysted

Nye impressioner

Natten til den 1.10.92 sad nogle 3y'ere og deres lærere på et lille værelse i Paris.

Ordene fløj gennem luften, som var tung af tobaksrøg og spiritusånde. Spiritusåndene var oparbejdet gennem et længere besøg på den såkaldte stambar, og tobaksrøgen fra de mange, til øl hørende, cigaretter. Vinduet, som stod på vid gab, gjorde ellers sit for at drive røgen ud af det lille værelse, dog uden succes. Den nøgne, kun tre dage gamle, pære kastede sit unge, knivskarpe lys, dannede skygger ved sammenstødet med de tre røde køjesenge, som alle var for korte, alt for bløde pga. de mange manglende og resterende dårlige fjedre, ud over værelset. Og dog, når øjnene først vænnede sig til det skarpe lys, og man først havde indrettet sig ordentligt oppe i sengen, synes man egentlig, at man havde det ganske komfortabelt, sammenlignet med træpindene hjemme i klasseværelserne på Mors.

Kristian Kristensen

I Metroen

Jeg kigger rundt. Der er alle slags mennesker; sorte og hvide, som indbyrdes ikke ligner hinanden. Mange nationalitets-baggrunde. Et par stykker taler sammen, men ellers sidder folk i deres egen verden. En ny perron dukker op, og folk går ud, mens andre kommer ind. Jeg sidder,

Didde-Marie – Karslbroen '92.

som de andre, i min egen verden; indtil en ung neger sætter sig overfor mig. Han opfører sig, som havde han en walkman på, men musikken er kun inde i hans hoved. Rytmen og lidt af melodien laver han ved hjælp af mund, hænder, fødder, ja, hele kroppen rocker med. Op af en lomme hiver han et sæt trommestikker, og giver sig til at tromme på sine ben. Jeg kigger med ubehag rundt, men ingen andre tager notits af ham. Nå ja, som ægte dansker tænker jeg: »hjernen forhindrer ham da ikke i at flyve«. Hvis jeg boede her, ville jeg nok heller ikke lægge mærke til ham. Han ville være »hverdag«.

Han står af næste gang og en mand kommer ind ad døren. Da toget ruller videre, begynder han højlydt at fortælle ét eller andet. Jeg forstår enkelte ord som »kone«, »intet job« og »børn«. Bagefter går han tiggende gennem toget og håber på en lille skilling. Ingen giver ham noget. Jeg væmmes ved tanken om at skulle gøre sådan, og får helt medlidenhed med ham. Alligevel viser

min »medfølelse« sig kun ved, at jeg trykker taksken længere ind til mig.

Helle Mark

Når man befinder sig nede på metrostationerne og ser det mylder af mennesker, der iler af sted for lige netop at nå den ventende metro i stedet for den næste, der kommer 2 minutter senere, får man en fornemmelse af, at franskmændene er et travlt folk, der gør meget for at udnytte tiden optimalt. En har fundet en efterladt avis i kupeen. Den bliver studeret under hjemfarten. En anden har en bog med i tasken, og en ung kvinde har lige nået at få strikketøjet frem mellem et par stationer, før det er tid at pakke sammen og stå af. Andre bruger tiden i metroen til at få sig en tænkepause fra storbyens jag, måske lige lukke øjnene et par minutter før livet igen går løs.

Mette Andreassen

På gaden

En mand med pjusket hår, laset tøj og udtrådte gummisko roder i den skraldespand, en elev for lidt siden smed sit flûtes ned i, og det er da også, hvad han snupper og putter ned i sin plasticpose og forsvinder ubemærket igen. Ingen synes at lægge mærke til, at han står og roder i skraldespanden, men det er vel heller ikke så mærkeligt.

Når franskmændene færdes rundt i byen, ser de meget kolde ud og kigger kun fremad. Man blander sig ikke i, hvad andre foretager sig – man befinder sig i sit eget univers, men selv om de ikke virker tiltrækkende udadtil, er de meget venlige og hjælpsomme, når man spørger dem om vej.

Bente Madsen

»Pizza-Poesi«

CAMPO DE' FIORI

midt i solen
der uden nåde
dømmer og brænder
historiens bøger
som boghandelen
»Fahrenheit 491«
bevidner
som vidste den
Om årsagen, princippet og enheden
som kendte den
Giordano Bruno
som så den
da solen tændte
kirkens bål
da det brændte
om kap med solen
oplyste jorden
sved
Kronos hænger
Uranos med bolig
i Gaias skød
– Brunos kamp
mens skodderne lukkedes
for det der skete
folk søgte kølighed
i kirken i masser
blev husene blege
vidner til branden
husenes revner
som man ser dem i dag
en dag i solen
hvor solmodne frugter
skygges, skærmes af
for ikke
at skæmmes af solen

mens laurbær vejes
faldbydes, sælges
fortidens laurbær
nutidens synder
lusede mænd i lurvede jakker
brune piger i små sorte
scootere, terrekottakrucker
tagterrasser, vasketøj
livlighed
ulidelighed.

Lise Rasmussen, 3a

»Nye tider i Tjekkiet?«

Prag

Det er gråvejr. De små hvide plastborde med den grønne parasol solidt plantet i midten står kvadratisk samlet. Man føler sig en smule lukket inde, når man sidder og skuer ud på pladsen, Stårømske Námesti. Beskyttet af de hvide stabelstole kan man sidde og betragte livet i Prag.

Næsten i midten af plastkvadratet befinder et mindre jazzorkester sig. En lavstammet mand med et udseende som en heliumballon fyldt til bristepunktet står og spiller på sin kontrabas, der er halvanden gang så høj som ham selv. Han tæsker på bassen, så sveden springer. Efter hvert nummer udråber han noget, der lyder som en forbandelse. Hans stemme lyder som et blødt sår, som en halsbetændelse i den mest kritiske fase. Måske forbander han halsbetændelser. Hvis dette er tilfældet, så kunne han jo bare tage noget mere tøj på. Den hårdt udspændte hvide skjorte er gennemblødt ned ad ryggen og afslører en undertrøje, der er for lille.

Folk bevæger sig ustandselt, ingen ser dog særligt tjekkiske ud. Der er heller ikke nogen tjekker, der bevæger sig på den tid af dagen, de har andet at lave. En tjekke ser altid ud som om han har andet at lave. Den eneste grund til, at han befinder sig der, hvor han rent faktisk gør, er, at andre har slæbt ham derhen og naglet ham til jorden. Lidt ude i udkanten af pladsen holder der en gul varevogn med et blåt lys på størrelse med en almindelig dansk 10 liters havespand placeret på taget af førerhuset. Ved siden af bilen er gravet et dybt hul, hvori en tjekke sindigt flytter jord. Fire andre tjekker betragter med indolente miner den jordflyttende. Alle er de iklædt et bemærkelsesværdigt beskidt stykke tekstil. Pludseligt griber den ene af de ikke jordflyttende til sin lomme

og fremdrager en pakke Marlboro, byder behersket rundt og lægger pakken på plads igen. Uheldigvis er der ingen af dem, der har ild så Marlboro'en forbliver utændt.

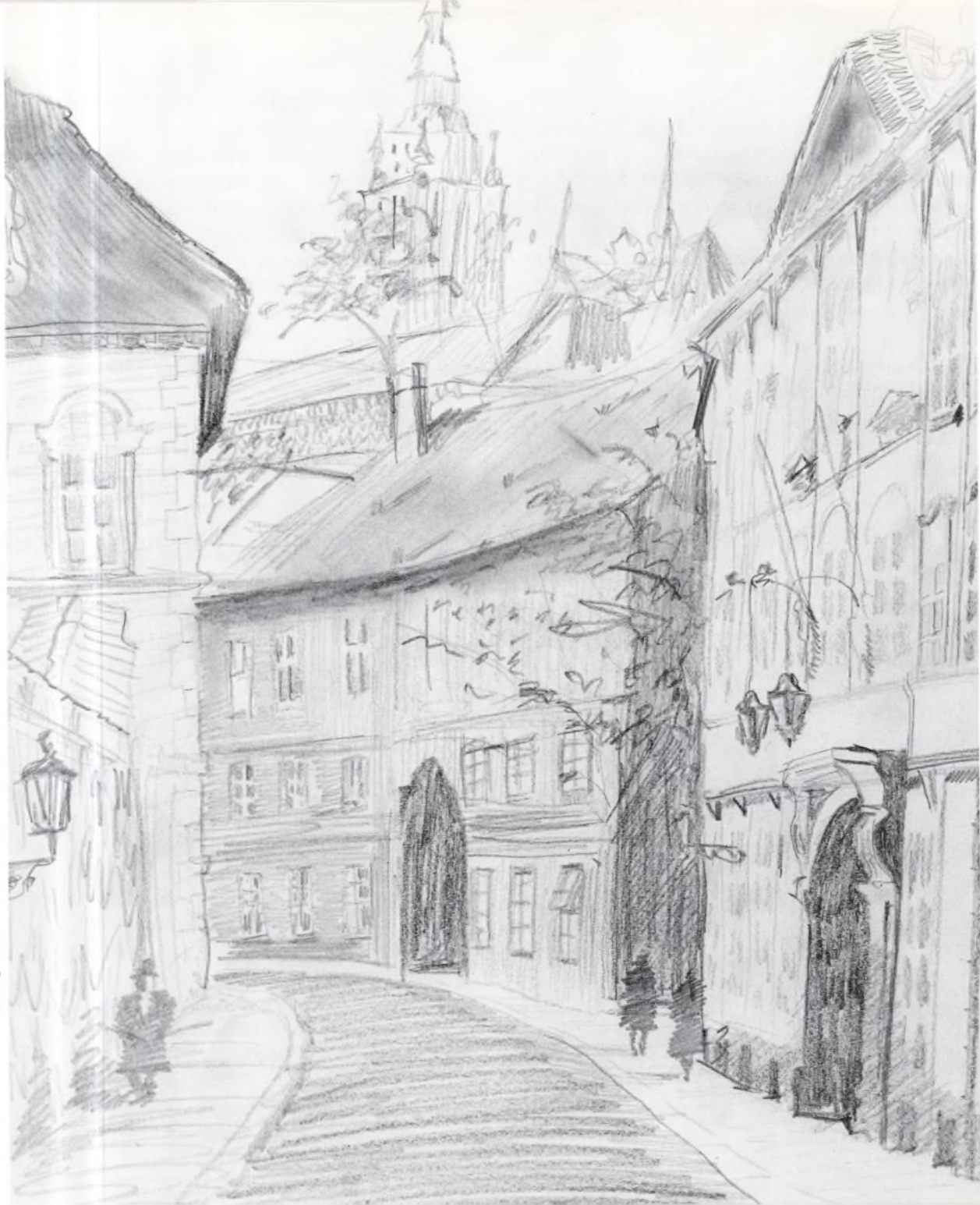
Mit blik fortsætter sin vandring rundt på pladsen, forbi »Clemtis og Gotvalds balkon«, forbi det store monument, over til Mikulás-kirken. Mit blik stopper ved en stor mand, hvis vandring gennem kirkemuren er stoppet, da han forstenede under et hvil lige inden, han skulle til at tage det sidste skridt ud i friheden. Han bærer redskaber som tjekkerne ved hullet, bare af en anden karakter. Det ser ud til, at han lige har skullet til at rejse sig fra hullet, da en magisk stråle gjorde ham til ét med kirken.

En duft af Amerika breder sig omkring mig, den fede bassist råber, jeg kigger mig over skulderen. To tjekker, velklædte og bærende på hver sin mappe, har sat sig bag mig. Den ene har tændt en Marlboro og smidt pakken på bordet. Den anden ryger ikke.

Det er begyndt at småregne, ikke ret meget, men nok til at folk med de store kameraer, guider og spejdende blikke automatisk søger ind under de grønne parasoller. En tjener med hår som en vært i et tysk underholdningsprogram valser rundt mellem bordene med øl på en bakke. Det hvide plastbord er fedtet af deres øl og vores cola. Colaen er den mest synlige, og den, der klæber mest. Det giver en smiskende lyd, hvis man ruller håndryggen roligt over bordet, som når man stille befrier en person for et kraftigt stykke tape placeret over de små nakkehår.

Hvert 5. minut råber det opblæste flæskebjerg sin hæse forbandelse ud over de grønne parasoller. Hver time stimler folk sammen ved tilbagebøjet nakke og spændt hals. De møder op i tusindtal, vender blikket mod den hellige væg,

Mie O. Kjærgaard, 3.4.

hvor et meget attraktivt ur er placeret. Der lyder en forventningsfuld klasken fra fede hænder, når klokkens slag endeligt lyder og fra de mange åbne munde vælter vræl af glæde frem, når de små blikting vender sig for folkets åsyn. Der blitzes og pludseligt er det forbi. Mængden glider fra hinanden, siver som Moldaus vande roligt ned af sidegaderne, forbi vor mand på hest med lasso, den rå og uspolerede Camel-mand og Gilettes skånsomme barbering.

En mand med en art bordplade hængende på maven, fanges af mit blik. Han råber sporadisk til højre og venstre, men vækker ikke større opmærksomhed blandt sabelslugeren, portrættørerne og manden, der puster ild. Jeg rejser mig og går hen til ham for at se, hvad han sælger. Det er bøger, udenlandske bøger på tjekkisk. Liz

»En sen natteime i sporvogn i Prag.«

Taylor's selvbiografi, Indy på et eller andet eventyr og sidst men ikke mindst en bog om Hollywood, også på tjekkisk. Da jeg er færdig med at se på bøgerne, prøver jeg på at slippe væk, men manden gribes af en næsten manisk rædsel over, at ingen af hans bøger faldt i min smag. På tjekkisk overfuser han mig med alle sprogets værste gloser, mens han med vildt fægtende arme prøver at holde mine øjne fanget på sin ene fod, der deformeret smiler ud gennem den ramponerede sko. Jeg stikker ham en laset tjekkisk 50'er og gør endnu et forsøg på at slippe væk. Jeg flygter væk fra den larmende krøbling, tværs over den store plads, væk fra den hårdt pumpede bassist og den ølsvingende tyske studievært.

Den smule regn, der er faldet, har gjort brosten og asfalt skinnende, luften lugter og smager nu endnu mere af Prag, den smager af halvforbrændt benzin og amerikansk tobak. Nede i den smalle sidegade stinker der af pis og kloak. Disse lugte afløses af nye og lidt mere kulinariske. Fra en lille vogn sælges der store, runkne og uformelige pølser. De minder mig om boghandlerens klumpfod. Jeg vender mig om for at se, om han stadig følger efter mig.

Hvorfor er tjekkerne så lidt ivrige efter at beskytte det udefinerbare tjekkiske i dem? Hvorfor har 45-års systematisk ensretning ikke været nok? Hvad er det, der gør, at en tjekke vil gøre alt for at få »A taste of America« eller Vesten i det hele taget? Det er os! Når vi kommer til Prag, bruger vi en halv tjekkisk månedsløn uden at tænke nærmere over det, vi giver en dagløn i drikkepenge. Eksemplets magt er stærkest. Derfor er det også grotesk, at Dubcek kørte rundt i en BMW. Paradoksalt nok døde han af det. Vil det tjekkiske folk også dø i deres BMW?.

Jesper Juul Larsen 3.u

Årets aktiviteter

Musical

»Jeg tror nok, jeg vil benytte mig af de vilde trækfugle til at slippe bort«, siger den lille prins – og så forlader han sin lille planet og den bedårende, men sygeligt selvoptagne rose for at drage ud i den store verden og lede efter en rigtig ven. Sådant omtrent får den franske forfatter Antoine de Saint-Exupéry skabt handling og bevægelse i en

ellers lyrisk tekst om falske og sande værdier, om overfladisk skønhed og ægte kærlighed, det ufuldkomne liv og den rene død.

Men hvordan få alt dette opført på en scene, så livets store spørgsmål folder sig ud for øjnene af et publikum og giver ekko i salen? Den opgave optog mange i foråret. Resultatet blev en godt to timer lang musical – opført flere gange for fuldt hus og sendt ud i lokalsamfundet af TV-MidtVest.

Og hvad er der så tilbage af alt dette nu? Hvad husker man bagefter?

Det er næppe historien fra ende til anden, sna-

rere isolerede scener af prinsens møde med sære mennesker og dyr: en samtale med kongen uden undersætter, mødet med den forfængelige mand – eller da prinsen når jorden og bliver ven med en ræv.

Måske er handlingen gledet i baggrunden, og det eneste man mindes er en stemning ... skabt af et bord fyldt med flasker, en sammensunken mand i hæslig neonblå belysning ... og så vakler han frem på scenen og synger sin drankerblues, så det løber én koldt ned ad ryggen.

Eller man falder pludselig ind i en melodistump – ord og toner skudt lige ind i hjertet af en sprød pigestemme.

For os der var med, står dette billede klart: den uvante stilhed i teatersalen, hvor prøverne er gået i stå, lyset slukket og scenen ligger som forladt i panik – og fra store huller i taget daler sneen ned gennem scenerummet. Billedet stammer fra den sidste prøveweekend, hvor en røgmaskine udløste røgalarmen, der straks sørgede for frisk luft.

80 aktive fra skolen medvirkede. Vi må snart have samlet kræfter til en ny forestilling – mens vi endnu kan huske, hvor dejligt det var!

Peter Balslev Madsen

Fællestimer

Der har i løbet af dette skoleår været afholdt 9 fællesarrangementer, der ved deres alsidighed har henvendt sig til stort set alle lærere og elever på den ene eller den anden måde. De personer, der ikke har fået dækket deres interesser, har måske fået øjnene op for noget nyt, hvilket vel netop er et af formålene med arrangementerne: at blive præsenteret for noget nyt og anderledes.

Skoleåret blev indledt i september med besøg

fra Leningrad. Et russisk kor sang og spillede, og trods sprogbarrieren blev mange af sangene forstået på grund af korets mimiske talent.

Lone Madsen, den ene halvdel af den første rent danske skiekspedition, der krydsede Indlandsisen, fortalte om denne oplevelse, og det hele blev krydret med flotte lysbilleder.

I forbindelse med »Operation Afrika«, hjælp til de tørkeramte lande, blev der givet en orientering om tilstandene i disse lande af en ansat i Folkekirkens Nødhjælp.

Kulturimperialisme var temaet for et spændende og tankevækkende lysbilledforedrag i slutningen af november ved fotograf Mogens Stryhn. Billederne, der er taget rundt om i verden, viser de lande, der ofte forbindes med sult og nød, fra en anden vinkel.

December måned og den kommende juleferie blev fejret med Luciafirande fra Torsbergsskolan i Bollnäs i Sverige. De levende lys og smukke stemmer sørgede for ægte julestemning.

Det nye år blev indledt med en orientering om de nye adgangskrav til de videregående uddannelser af Bitten Vecht, der er »overordnet studievejleder«.

I marts var det pianisten Mogens Dalsgaard, der med humor og fremragende klaverspil tryllebandt eleverne i 2 timer. Dette foredrag var et samarbejde med Handelsskolen.

Med den nye folkeafstemning i maj bliver det endnu engang aktuelt at sætte »Maastricht-Traktaten« under debat. Bjørn Westh og Chr. Bundgaard, vil forsvare hver sit synspunkt.

Endelig kommer i april, narkokonsulent Erik Jørgensen, ansat i Viborg Amt. Han vil i sit foredrag lægge hovedvægten på hash/øl, et emne, der nok aldrig forældes.

Tenna Bilstrup 3b og Sine Olesen 2y

Frisport

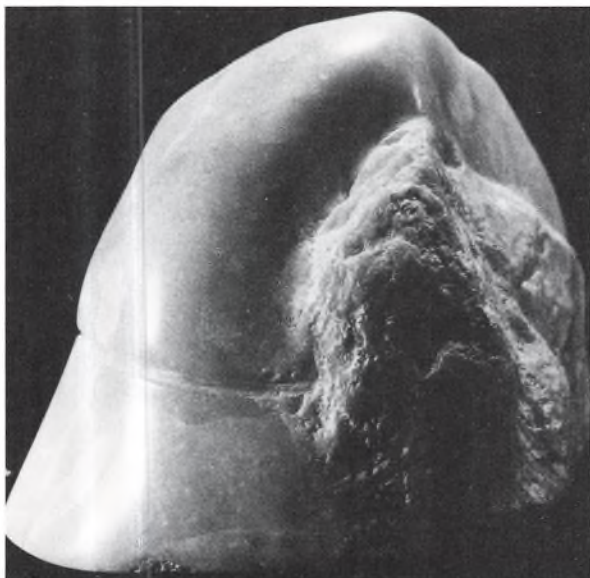
Ved siden af de skemalagte idrætstimer tilbyder skolen også idrætsaktiviteter efter skoletid (frisport).

I år har fodbold, basketball og volleyball været på frisportsprogrammet.

Der er tale om et idrætstilbud for alle. Man deltager på tværs af klasser, køn og kunnen. Samvær er her et centralt begreb.

Men samtidig er frisporten også udgangspunktet for de skolehold, der stilles i de respektive idrætsgrene. Morsø Gymnasium deltager i turneringer, hvor de indledende kampe er mod nabogymnasierne. For basketballs og volleyballs vedkommende er der tale om landsdækkende turneringer. Det skal i den sammenhæng nævnes, at pigerne tidligere havde en stærk tradition

Kirsten Mølgaard Bylov.

for at vinde pokalen. Ellers må vi sige, at præstationerne på det seneste har ligget på det jævne.

En vigtig del af frisporten er den traditionsrige klassesetturnering i volleyball. Hver klasse stiller med 1-2 hold, og ikke mindst er lærerne også repræsenteret. Lærerholdet har i øvrigt vundet turneringen alle årene på nær ét år, så her er en udfordring kære elever!

Det skal også nævnes, at baskettræningen i år fik et gevaldigt løft. Jugoslaviske flygtninge deltog nemlig, og de viste os hvordan det spil, kan spilles.

Asger N. Kristiansen

Frivillig billedkunst

Når indtrykkene fra hverdagen begynder at hobe sig op, og der ikke står »billedkunst« på skemaet – eller hvis man har faget, men bare ikke kan få nok – så er der mulighed for at arbejde med sansende indtrykkene i den frivillige billedkunstundervisning. En lærer er til stede som igangsætter og vejleder, men ellers står det eleverne frit for at give de indre billeder en form. Det er friformning.

I efteråret har der været arbejdet med kul-tegning og akvarel. Det er besværlige teknikker, hvor man kæmper, men også får »foræret« stærke billeder. I foråret har der fortrinsvis været arbejdet med færdiggørelse af projekter.

Frivillig billedkunst er ikke bare et værksted, hvor skolens elever en gang om ugen kan udtrykke sig i sten og ler, sort-hvide fotografier, film, computergrafik m.m. Det er også et mødested for elever og lærere, der har andet end bøger i hovedet.

Per Mikkelsen

Frivillig musik

De frivillige musikaktiviteter startede i skoleåret 92-93 med et »da-capo-projekt«, idet vi genopfriskede uddrag af forårets musical »Den lille Prins« til opførelse ved Morsø Teatersals 10 års »fødselsdagsfest« den 11. september. Det blev et dejligt, nostalgisk »trip«, som fik mange elever til at udbryde: »Hvornår starter prøverne til næste års musical?« – Forhåbentligt vil vi have et nyt projekt i støbeskeen til efteråret 93.

Når skolens gange i de mørke efterårs-eftermiddage, aftener og weekends lå øde hen, lød der liflig barokmusik fra dørsprækken til teatersalen og musiklokale A1. Her indstuderede skolens frivillige kor, orkester og solister i samarbejde med Mus-koret værket »Messe de Minuit« – Julenatsmesse, af den franske barokkomponist, Marc-Antoine Charpentier (1636-1704).

Til trods for at barokmusik i store doser ikke er »hverdagskost« for de fleste af eleverne, blev der lagt stor entusiasme for dagen, da vi alle, efter få prøver, kunne ane det store værks kvaliteter. Efter de sidste hektiske prøver, følte vi os godt rustede til premieren ved julekoncerten i Ansgarskirken i Øster Jølby.

Ved koncerten medvirkede også vore svenske gæster, koret fra Torsbergsskolan i Bollnäs. Svenskerne sang, under ledelse af dirigenten Magnus Bergwall, svensk Lucia og julemusik samt negro spirituals og supplerede således vores mere »højtidelige« indslag fortrinligt. Rigtigt mange mennesker havde fundet tid og vej til koncerten, som blev en fin oplevelse for alle medvirkende.

Den følgende uge medvirkede vi ved en julekoncert i Selde Kirke, og en række elever under-

Maybritt S. Gjedde.

holdt endvidere ved det efterfølgende kaffebord i Selde Sognegård.

Det har været en stor tilfredsstillelse for alle medvirkende at arbejde med et større værk for kor og orkester og få lejlighed til at opføre det for et lydhørt publikum i de to kirker. Vi håber, at kor og orkester kan vende tilbage til Ø. Jølby og Selde ved fremtidige julekoncerter.

Samarbejdet med koret fra Bollnäs resulterede i en genvisit i påsken, hvor Mus-koret – sammen med en række jazz-ensembler fra Mors drog på en lille jazzturné i det svenske.

En række jazz- og rockgrupper har i det forløbne år benyttet vores »nøgleordning«, hvormed der er adgang til øvning i skolens musik-

lokaler efter skoletid. Der udvises generelt stor ansvarlighed over for skolens instrumentarium, og vi håber fortsat, at mange elever vil have glæde af at spille sammen »på egen hånd«.

Christian Ole Pallesen

Samarbejde med Handelsskolen

I efterårssemestret har der været samarbejde med Handelsskolen om undervisning i fortsætterfransk.

6 elever fra Handelsskolen har sammen med 1by modtaget undervisning i almindeligt sprog og grammatik, mens den skriftlige disciplin har været adskilt. For handelsskoleeleverne var det handelskorrespondance og for gymnasieeleverne almindelig fransk stil.

Forsøget standsede efter jul af skemamæssige årsager, men forsøget vil evt. blive gentaget, hvis der kommer små hold på begge undervisningssteder.

Lisbet Pedersen, Handelsskolen
Lisbeth Østergaard, Gymnasiet

»Operation Afrika«

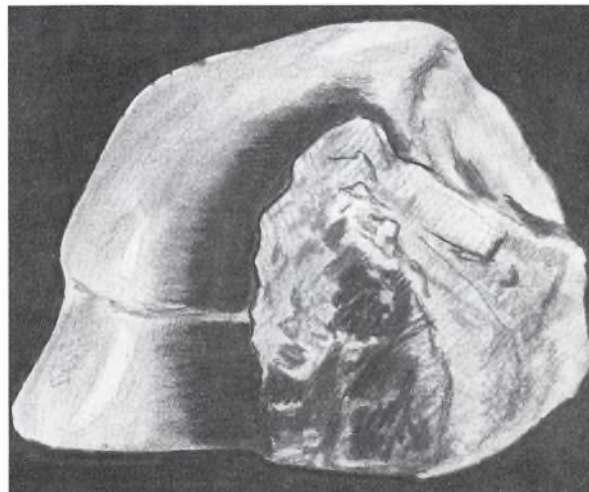
På baggrund af hungersnødkatastrofen i Somalia blev Operation Dagsværk Organisationen (O.D.) og derigennem alle landets gymnasier og HF-kurser i foråret 1992 indbudt til at deltage i kampagnen »Afrika med dit bidrag«. De tre hjælpeorganisationer: Røde Kors, Folkekirkens Nødhjælp og Red Barnet skulle stå for administrationen af de indsamlede midler. De oprettede i

fællesskab et sekretariat, der skulle lede »Operation Afrika« (O.A.) efter O.D.-modellen.

Midt i planlægningsfasen opstod der røre omkring »O.D.« organisationen, der i bl.a. Jyllands Posten blev beskyldt for millionsvindel.

På Morsø Gymnasium resulterede dette i, at en gruppe elever, der var blevet foruroliget af avisomtalen, startede et alternativ til »O.A.«. Alternativgruppen var godt klar over, at det var de tre nødhjælpsorganisationer og ikke »O.D.«, der organiserede »O.A.«, men ved at boykotte »O.A.« ønskede man at vise principiel utilfredshed med »O.D.«

I »O.A.« gruppen på Morsø Gymnasium blev vi først bekymrede for, at denne splittelse skulle ødelægge indsamlingen ved at få den til at virke utroværdig på elever og arbejdsgivere. Der herskede dog god forståelse mellem de to grupper, der naturligvis var enige om, at det vigtigste var at få sendt så mange penge som muligt til Afrika, og jeg tror, at den alternative gruppe fik fat i

mange, der ellers ikke ville have deltaget i indsamlingen.

Heldigvis var der også mange, der deltog i »O.A.« projektet. Vi fik en uvurderlig hjælp og støtte af rektor og kontorets personale, og indsamlingen forløb stort set uden problemer.

På indsamlingsdagen blev der gravet utallige haver, vasket biler og pudset vinduer. Der blev solgt en masse støttekort, og i Gågaden kunne man nyde nybagte kager og varm cacao, mens man overværede fascinerende artistisk underholdning. Om aftenen mødtes mange af deltagerne i »Operation Afrika«-cafeen i skolens kælder, hvor det talentfulde Tau-flak Blues Band spillede gratis til fordel for indsamlingen.

Operation Afrika indbragte på landsplan lidt mere end 7 millioner kr. hvilket er rekordhøjt for den type indsamlinger, og også Morsø Gymnasium tjente mere end nogensinde før, nemlig 45.941,50 kr. (hertil skal lægges beløbet fra den alternative indsamling). Det er i sandhed et fint resultat, og det nytter jo nok ikke, at jeg her kommer med sure opstød til de 17% af Morsø Gymnasium's elever, der ikke havde »tid« til at give en dags arbejde til fordel for mennesker i nød.

Til sidst vil jeg lige nævne, at gruppen bag den alternative indsamling og »O.A.-gruppen« i elevrådsregi har udarbejdet en række ændringsforslag til »O.D.«'s vedtægter. Disse er blevet forelagt på »O.D.«'s stormøde i januar og er efter sigende blevet godt modtaget.

Jeg håber, det kan være med til at fjerne noget af den skepsis, der har været mod »O.D.« indsamlinger, som, indrømmet, engang har været politisk orienteret, men hvis formål nu udelukkende er humanitært. Forhåbentlig har Jyllands Postens sensationssøgende og usaglige hetz

mod »O.D.« ikke skadet kampagnens anseelse hos befolkningen for meget, og forhåbentlig kan hele Morsø Gymnasium ved næste indsamling stå bag den smukke tanke at bruge en undervisningsdag på arbejde til fordel for et andet menneskes uddannelse.

På »Operation Afrika« gruppens vegne
Søren Kybelund

Alternativer til »Operation Afrika – Dagsværk 1992«

I vished om den meget smukke og idealistiske, men lidt naive tankegang, der ligger til grund for »Operation Dagsværk« organisationen, besluttede en flok elever at arrangere en sideløbende indsamling til »Operation Afrika«-indsamlingen den 5. november.

»Operation Dagsværk«-»ideologien« er efter vores mening naiv, fordi det er utopi at tro, at alle de indsamlede midler ubeskåret kan fremsendes til modtagerlandet – vel at mærke hvis pengene skal administreres ansvarligt. Vi lavede den sideløbende indsamling for at få en debat her på gymnasiet, på andre gymnasier og i organisationen.

Vi fik en særdeles modtagelse her på gymnasiet, og en større omtale i både Morsø Folkeblad, i Jyllands-Posten og Radio Limfjord end forventet. Dette betød, at vi mødte stor velvilje både hos eleverne, forældrene og hos arbejdsgivere udefra.

Vi fik samlet et betydeligt beløb ind (15.797,50

kr) på selve dagen, dels ved arbejde for forskellige arbejdsgivere, og ved et sponsorløb gennem Algade. Derudover fik vi en heftig men meget saglig debat om, hvad organisationen i fremtiden skal stå for. Dette kulminerede med, at de to grupper, »Dagsværksgruppen« og gruppen bag den alternative indsamling, i fællesskab udarbejdede et forslag til vedtægtsændringer i »Operation Dagsværk Stormødet«, hvor de ønskede, at vi skulle fremlægge vore synspunkter. Da både Søren Kybelund og jeg selv var optaget af 3. års opgaven, fandt vi to særdeles kompetente elever til at repræsentere skolen på mødet. Med i bagagen havde de vore ændringsforslag, som blev diskuteret på mødet. Vi fik gennemført et af vore meget vigtige punkter omkring ledelsesformen i organisationen, et punkt som forretningsudvalget også selv havde fremsat. Om de havde fremsat det p.g.a. pres fra flere sider vides ikke.

Det er vores overbevisning, at begge grupper fik en god indsamlingsdag, og at »Operation Dagsværk« organisationen tog debatten meget alvorlig.

På vegne af gruppen
bag den alternative indsamling
Inger Støjberg

Prytaneion

Elevforeningen Prytaneion eller bare Pryt har rødder langt tilbage i vort gymnasiums historie og oprettedes med det formål at varetage festafholdelser. Følgelig blev foreningen navngivet efter rådhuset i oldtidens Athen, da der her husedes særligt æreforbundne bespisninger.

Pryt har gennem årene fungeret hovedsageligt

som festarrangør, imidlertid blev der sidste år i Pryts regi stablet en fredagscafé på benene, som man dog af flere grunde valgte ikke at fortsætte i år.

Bestyrelsen 92-93 blev dannet med nogle vanskeligheder p.g.a. manglende tilslutning, men det har ikke formået at indvirke på bestyrelsens overordentligt gode samarbejde.

Vi har i denne sæson kun stået for afholdelsen af fem Pryt-fester mod de sædvanlige seks, årsagen er, at vi står som medarrangør af den store forårsfest i april. Den musikalske dækning af festerne har været overladt til bl.a. Hollywood, Instant Mash og Tau Flak Blues Band (med medlemmer fra vore egne rækker). Kulminationen kom til Julepryt, hvor det kendte Århusband, Shades of Blue spillede, hvilket blev en stor succes, både blandt elever og gæster, samt hos de mange udefrakommende. Til karnevalspryt havde vi hyret de festlige Booze Brothers, der virkelig evnede at sætte gang i den relativt ringe besøgte fest. En fest, der m.h.t. deltagerantallet ikke levede op til standarden fra før jul.

Af mere »uofficielle« ting kan nævnes, at vi har gennemført et »ideudvekslingssamarbejde« med nabogymnasierne i Thisted og Skive. Samarbejdet er stadig på begynderstadiet, men man kan kun håbe på, at det følges op af næste års bestyrelse. Desuden skal fremhæves den traditionelle julefrokost (en fest for bestyrelsen som en lille erkendtlighed for al sliddet med festerne), der i år blev ganske overdådig.

Endelig skal der blot, som traditionen nu byder og set i lyset af vore »begynder vanskeligheder«, opfordres til, at man slutter op om næste års bestyrelse, hvis ikke som aktivt medlem så som deltager.

Lise Rasmussen 3.a

3a

Bageste række fra venstre:
Jette Krogh Kristensen
Anna Lise Søndergaard
Lene Søndergaard Christensen
Karin Boel
Kit Pedersen

Tredie række fra venstre:
Johan Benzet Mikkelsen
Lars Pedersen
Søren Kybelund Hansen
Maria Søs Dissing
Rikke M. Pilgaard
Tina Tissot Pedersen
Marianne Frøslev
Jane Bak Nielsen

Anden række fra venstre:
Ditte Bjerre Christensen
Kirsten Frandsen
Joan Østergaard Kobæk
Lise Hedegaard Rasmussen
Kate Bayekela Tousig
Hanne Lundsby Jakobsen
Helle Møller Søndergaard
Birgitte Ahm

Forreste række fra venstre:
Mai Britt Krog
Jane Korsgaard
Naja Bang Jensen

3b

Bageste række fra Venstre:
Agnete Klejs Hansen
Tine Louise Jensen
Tommy Friis Lund
Steen Filskov Andersen
Mai-Britt Berg Hansen
Mette Frimor Agerholm

Tredie række fra venstre:
Borte Bundgaard Jensen
Kirsten Mølgaard Bylov
Anna Noe Bovin
Lone Andersen Uggerly
Charlotte Dissing
Rikke Djernis Thøgersen
Helle Kristensen

Anden række fra venstre:
Karina Hænggaard
Heidi Bovbjerg
Pia Larsen
Mette Skærbæk
Ann Sørensen
Karina Weis
Anna Skydahl Sørensen

Forreste række fra venstre:
Kirsten Monn Ja Mark
Tenna Bilstrup
Tania Rettig
Rikke Plougsbæk
Marlene Feldborg Johannesen

Liggende:
Dorte Mehl Pedersen

3x

Bageste række fra venstre:

Henrik Dam
Søren Balle
Linda Nørgaard
Rasmus Munk Knudsen
Olav Bro
Henrik Nielsen
Thorleif Nolde Nielsen

Midterste række fra venstre:

Dan Sørensen
Else Marie Norup
Heidi Nederby
Birthe Flodgaard
Lene Vase Sørensen
Kristian Kold

Forreste række fra venstre:

Sofie Justesen
Rikke Nielsen
Gitte Frantsen
Mee Ri Lauritsen
Jette Stephansen
Jette Bundgaard
Merete Frederiksen

Ikke med på billedet:
Jimmy Lauritsen

3y

Bageste række fra venstre:

Jesper Korsgaard
Carsten Hellegaard
Thomas Ry Krog
Kristian Kristensen
Per Jespersen

Midterste række fra venstre:

Bente Madsen
Morten Villadsen
Mette Bjerring
Inger Støjberg
Charlotte Ledgaard Steffensen
Anders Gunnar Nielsen
Helle Mark Overgaard
Dina Behnk Eriksen
Jette Dahlgaard Vestergaard

Forreste række fra venstre:

Linda Kærgaard
Inge Merete Danielsen
Vibeke Overgaard Madsen
Mette Grove Andreassen
Lars Boye Hansen
Jakob Kristoffer Kisbye Dreyer
Jesper Dahlgaard

Liggende:

Frederik Albrechtsen
Lars Krog Hansen

3z

Bageste række fra venstre:
Niels Terkildsen
Claus Tolmer
Morten H. Jensen
Lars N. Rasmussen
Tommy G. Poulsen
Claus Futtrup

Tredie række fra venstre:
Ole Dam
Esen Houmann
Kasper Villaume
Mikael Sørensen
Claus Korsgaard
Maybritt S. Gjedde

Anden række fra venstre:
Tina E. Krogsdal
Peter D. Jørgensen
Ellen Liebach
Henriette Winther
Pia Andersen
Birthe T. Sørensen
Michael J. Turner

Forreste række fra venstre:
Heidi Lundhus
Anne-Dorte Mortensen

Ikke med på billedet:
Jens Jacob Petersen

3u

Bageste række fra venstre:
Søren Skafte Overgaard
Dan Møller Andersen
Jannich Friis Petersen
Ulrikka Andersen
Sonja Eriksen
Didde-Marie P. Sørensen
Kristian Mandøe Øllgaard
Thomas Rask Thomsen
Steen Saaby
Mogens Dolmer

Midterste række fra venstre:
Jesper Juul Larsen
Theresa Foldager
Ellen Margrethe Futtrup
Helle Bangsgaard Nielsen
Mette Frank Nielsen
Mikkel Crone Nielsen
Kim Poulsen
Michael Nielsen

Forreste række fra venstre:
Mie Olise Kjærgaard
Vivi Petersen
Trine Outzing
Rikke Holmgaard Pedersen

